

	Transport	177.
Öfver-intendentsemetet		15.
Skogsstyrelsen		4.
Ecklesiastik-departementet		15.
Kongl. biblioteket		7.
Karolinska institutet		21.
Seminarium för lärarinnor		14.
Gymnastiska central-institutet		11.
Sundhets-kollegium		17.
Veterinärinstitutet		8.
Vitterhetsakademien		2.
Fria konsternas akademi		11.
Musikaliska akademien		14.
Justitie-stats-expeditionen		9.
Justitiekanslers expeditionen		5.
Högsta domstolen		17.
Justitie-revisions-expedition		53.
Svea hofrätt		62.
Kammar-kollegium		46.
	Summa st.	508.

11:o. Vid berättelsen angående Stockholms allmänna barnhus:

af Herr *J. Pehrsson*:

(Litt. S.)

“Efter räkenskaperna äro under året inköpta 136 barn emot högsta bestämda afgiften 300 Rdr för hvarje, 3 för 200 Rdr och 20 för 150 Rdr för hvarje, alla dessa 159 inköpta af enskilda personer inom Stockholm; derjemte har fattigvårdsnämnden derstädes inlöst 103 barn mot 200 Rdr för hvarje.

Under räkenskapsåret hafva på barnhuset intagits 561 späda barn under 1 års ålder och 280 koltbarn emellan 1 och 6 års ålder; af de späda barnen hafva 129 561 aflidit, närmare hvarjt fjerde barn, af koltbarnen hafva 58 af 280 aflidit, mer än hvarjt femte barn.

Af antalet 3.916 barn, vårdade genom barnhuset äro 1.905 inköpta, 1,004 äro ambarn och 1,007 från poliskammaren remitterade; de inköptes antal närmar sig således hälften.

Det för barnhuset gällande reglementet bestämmer i § 13 mom. 4 och 5 om inlösen af barnhusbarn, att i Stockholm boende ogifta fruntimmer enligt nyssnämnde mom. 4 skola emot nedsatt afgift, om de äro mindre bemedlade, ega rätt inlösa sina barn på barnhuset, och i mom. 5 bestämmes, att i Stockholm boende ogifta fruntimmer utan afseende på förmögenhetsvilkor skola ega rätt att emot högsta bestämda afgiften inlösa sina barn, såvidt utrymmet inom barnhuset sådant medgifver.

Andamålet med barnhusets stiftande måste hafva varit i första rummet en barmhertighets- och välgörenhetsanstalt för att vårda de värnlösa, som ej på annat sätt inom samhället kunna blifva vårdade. De nyss åberopade bestämmelserna i reglementet, isynnerhet i mom. 5, måste nödvändigt leda till ett motsatt mål och äfven verka skadligt i sedligt hänseende, om frukten af ett felsteg kan köpas in på barnhuset för en afgift, som är ringa nog att ej aktas; och ej kan sådant verka välgörande i sociala lifvet inom samhället eller stärka familjebanden.

Af hvad här förut ur räkenskaperna anförts, synes, att inlösningsrätten af förmögne eller välbergade personer mot högsta bestämda afgiften flitigt begagnas, då icke mindre än 136 deraf gjort bruk under ett år; äfven i sanitärt hänsende synes detta ej vara fördelaktigt, då någon orsak måste gifvas till så stor dödlighet ibland de späda barnen, dertill en orsak kan antagas, nemligen att det stora antal, som inköpes, öfverfyller inrättningen och omöjliggör att få tjenliga ammor och sköterskor. Barnhusets ekonomiska ställning har under revisionsåret försämrats. Jag finner angeläget förändring deruti att det ej kan öfverhopas af barn från förmögna eller välbergade dersoner, så att inrättningen får förblifva hvad den skall vara, en barmhertighetsanstalt för värnlösa barn inom samhället, som ej på annat sätt kunna vårdas.“

12:o. Vid berättelsen angående domkyrkorna:

dels af Herr *J. A. Berg*:

(Litt. T.)

“Då af räkenskapen ej kunnat inhemtas, huruvida vid större anskaffningar af materialier för ombyggnads- och reparationsarbetena å Lunds domkyrka leveransanbud inforrats, har jag, som hyser den åsigt, att inforandet af dylika anbud vore af vigt för att kunna betinga de mot materialiernas godhet svarande möjligen billigaste pris, ansett Revisorerne böra till iakttagande för framtiden en sådan åtgärd förorda.“

och dels af Herr *J. Pehrsson*:

(Litt. U.)

“Lunds domkyrkas reparation har kostat år 1869 — 70,000 Rdr, 1870 — 69,000 Rdr, 1871 — 93,000 Rdr, i runda tal. Enligt hvad räkenskaperna utvisa synes byggnadsmaterial vara inköpt under hand och till pris, högre än de under revisionsåret gällande, för trävaror af bjelkar och sparrar, tegelsten, cement och kalk, spik, sandsten i smärre block å 1 Rdr kubikfoten; huggen sten är köpt för öfver 20,000 Rdr, deribland stenar för 78 Rdr stycket, som dock ej angifva kubik- eller kvadrat-innehåll; ekvirke för dels 4 Rdr dels 3 Rdr 50 öre kubikfoten, för virke i block ej öfver 20 kubikfot stycket.

Då reparationsarbetet är af det stora omfång, har jag ansett anledningar förefinnas att ifrågasätta, huruvida icke för framtiden, vid större anskaffningar af materialier för kyrkans behof, leveransanbud borde, inforas, så att behöfliga materialier kunde till billigare pris erhållas.“

Häruti instämde Herrar *J. Mankell* och *O. B. Olsson*.

13:o Vid berättelsen angående folkskolelärares pensionsinrättning:

af Herrar *Friherre G. Lybecker, F. Hederstjerna, A. M. Lindgren, H. Tamm*
och *Grefve N. Gyldenstolpe*:

(Litt. V.)

“Fondens behållning utgjorde vid 1867 års slut Rdr 293,322: 10.
” 1872 ” ” ” 680,186: 36.

Utbetalda pensionsbelopp:

under 1868 ” 6,371: —
” 1872 ” 30,005: 99.

Af dessa siffror framgår, att ansvaret och arbetet vid fondens förvaltning nödvändigtvis måste vara ökad. Årliga arvodesbeloppen, till ordföranden 800 Rdr och till hvardera af 2:ne ledamöter 600 Rdr, äro fortfarande, likasom tjenstemännens antal och arvoden, desamma som under stiftelsens första år; och lärer sålunda skäl icke förefinnas för dessa arvodens nedsättande“.

Kongl. Fångvårds-styrelsens

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers anmärkningar vid Styrelsens räkenskaper för år 1871.

Genom nådig remiss den 28 sistlidne Oktober har Eders Kongl. Maj:t anbefallt Fångvårdsstyrelsen afgifva underdånigt utlåtande i anledning af Riksdagens senast församlade Revisorers berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871, i hvad samma berättelse rörer Fångvårdsstyrelsen, och får Styrelsen denna nådiga befallning härmed fullgöra.

Uti 1 § af förenämnda berättelse hafva Revisorerne erinrat, att då af de vid 1840 och 1841 årens riksdag beviljade anslag till ombyggnad af häradshäkten och stadsfångelser behållningar förefunnos till belopp af 313 Rdr 22 öre på det förra och 184 Rdr 83 öre på det senare anslaget, dessa behållningar, som icke vidare torde vara för sina särskilda ändamål behöfliga, borde till Riksgäldskontoret återlevereras, äfvensom samma åtgärd syntes böra vidtagas i afseende å en på det vid 1862 och 1863 årens riksdag beviljade anslag till uppförande af nytt straff-fängelse i Karlskrona uppkommen behållning till belopp af 128 Rdr 38 öre.

Något hinder för leverering till Riksgäldskontoret af förenämnda behållningar förefinnes visserligen icke; men då tid efter annan behof uppstå för mindre byggnadsarbeten eller förändring af gamla mindre fångelser, har Styrelsen trott att i fråga varande behållningar dervid lämpligast kunde anvisas, särdeles då, hvad anslagen för härads- och stadsfångelser angår, dessa icke blifvit för några vissa bland sådana fångelser beviljade.

Vidare hafva Revisorerne i 2 § anmält, att sedan Riksdagen vid särskilda tillfällen anvisat på extra stat anslag dels för tillbyggnad af kronohäktet på Långholmen, dels för uppförande af kronohäkten i Hudiksvall och Vestervik, tillgångarne på dessa särskilda anslag blifvit sammanförda till ett anslag under benämningen: "till nya fångelsebyggnader efter cellsystemet", dervifrån medel för de olika ändamålen utanordnats, samt att härigenom kontrollen derå, att hvarje anslag blefve för sitt särskilda ändamål användt, försvårades, en kontroll, som vore desto mera angelägen, som den behållning, hvilken å någotdera anslaget möjligen uppkomme, borde Riksgäldskontoret tillgodokomma.

I afseende härå får Styrelsen underdånigst upplysa, att intill år 1865 särskild hufvudbok upprättades öfver de extra anslagen till cellfångelsebyggnader, men att de få anslag, som sedermera beviljats för dylika fångelsers uppförande, redovisats i Styrelsens allmänna hufvudbok, der dessa anslag väl upptagits på ett gemensamt konto, men utgifterna för hvarje fångelsebyggnad likväl blifvit upptagna och redovisade å särskildt konto. För beredande af en lättare öfversigt af hvarje särskildt anslags ställning och derå befintlig behållning, skall Styrelsen emellertid låta i näst afgifvande hufvudbok ifrågavarande anslag å hvar sitt konto upptagas och redovisas.

Revisorerne hafva uti 3 § fästet uppmärksamheten derå, att ehuru de i föregående paragraf onförmälda extra anslag endast för vissa bestämda fångelsebyggnader blifvit ställda till Eders Kongl. Maj:ts disposition, samt anslaget till fångars

vård och underhåll icke vore till uppförande af nya fängelsebyggnader afsedt, Eders Kongl. Maj:t, uppå Styrelsens derom gjorda framställning, enligt nådiga Bref den 27 Juli 1870 och 11 Juli 1871, bifallit att för uppförande af ett kronohäkte i Svanesund dels 2,800 Rdr af de å nyssberörda extra anslag uppkomna besparingar, dels och hvad i öfrigt erfordrades, eller 3,700 Rdr af fångvårdens förslagsanslag, finge utgå.

Sedan i fråga om uppförande af ett kronohäkte i Uddevalla, hvarest ransakningar i brottmål skulle hållas af omkringliggande häradsrätter, tingshusbyggnadsskyldige innevånare i Orousts och Tjörns härad vid sammanträde inför häradsrätten den 7 Juni 1858 erbjudit sig att, såsom bidrag till uppförande af ett för åtskilliga härad i Bohus län gemensamt cellfängelse i Uddevalla, för en gång, af hvarje helt hemman erlägga fem riksdaler riksmünt och sedermera till byggnadens underhåll årligen utgifva 50 öre på hemman, mot vilkor att då och framdeles varda befriade från all skyldighet att inom häraderna bygga något särskildt häkte, så att frågan om fängelsebyggnad i Svanesund borde förfalla, samt Eders Kongl. Maj:t sedermera den 10 Juli 1861 vid meddelande af beslut om uppförande af cellfängelset i Uddevalla antagit förenämnda anbud, till följd hvaraf de erbjudna afgifterna derefter jemväl utgått, så hade Riksdagens Justitie-ombudsman, med afseende, bland annat, å svarigheten för transport till fastlandet och under åberopande af 26 Kap. 4 § Byggningsbalken, gjort framställning om nödvändigheten af ett häradshäkte vid Svanesund; och då genom antagande af häradsoernas ofvanberörda erbjudande om bidrag till cellfängelsebyggnaden i Uddevalla, mot vilkor att vara befriade från skyldigheten att hålla häradshäkte, denna skyldighet måste anses böra fullgöras af kronan, som åtnjöt de af häradsoarne erlagda byggnadsbidrag, syntes den här af föranledda kostnad lämpligast böra utgå af besparingarne å anslag, som för likartadt ändamål beviljats.

Hvad angår anlitaudet af förslagsanslaget till fångars vård och underhåll för en del af byggnadskostnaden, så enär häktets anordnande till kronohäkte dels för verkställande af fängelse vid vatten och bröd samt enkelt fängelse, hvartill böter blifvit förvandlade, dels till förvarande af häktade personer mellan ransakningarne ej mindre från Orousts och Tjörns än Inlands Nordre härad måste föranleda betydliga besparingar i de från nämnda anslag utgående fångtransportkostnader, innefattade detta förhållande giltig anledning dertill, att den återstående delen af byggnadskostnaden utginge af detta anslag, som genom minskade fångtransportkostnader inom få år därför erhöles godtgörelse.

Slutligen hafva Revisorerne uti 4 § omförmält, att räkenskaperna föranledde, att den arbetsförtjenst, som under olika benämningar kommit de å straff- och arbetsfängelserna intagna fångar till del, uppgått till så höga belopp, att de torde öfverstiga hvad den frie arbetaren i allmänhet kunde påräkna såsom besparing, och såsom exempel derpå anförde, att fångar egt behållningar till belopp af ända till 2,892 Rdr, 1,345 Rdr, 1,060 Rdr, 992 Rdr och 885 Rdr, samt att sammanlagda beloppet af fångars och kronoarbetskarlars inestående premiemedel vid 1871 års slut uppgick till 198,223 Rdr 11 öre.

Jemte åberopande af de upplysningar Revisorerne förmält sig hafva i detta ämne inhämtat, och som i deras berättelse äro intagna, får Styrelsen i öfrigt underdånigst anförde, att de större behållningar af besparad arbetsförtjenst, som en del lifstidsfångar ega, härleda sig i allmänhet från den tid, då någon ordnad sysselsättning vid lifstidsfängelserna ännu icke blifvit införd, utan fångpersonalen till viss del fick sysselsätta sig med tillverkning för egen räkning af handtverks- och slöjdalster

dervid handtverksskicklighet och sparsamhet någon gång kunde bereda en eller annan fånge högre inkomst; att denna inkomst sedermera under en följd årdels genom ytterligare besparingar å den sedermera obetydligare arbetsförtjensten, dels genom ackumulerade räntor ökats till oförmälda höga belopp, att den största af ofvan nämnda behållningar på detta sätt tillkommit under en 30-årig fångenskap och de öfriga under 20, 17, 15 och 10 års vistelse inom fångelserna; att sedan de äldre lifstidsfångelserna i Kristianstad och Karlskrona samt å Karlstens och Ny-Elfsborgs fästningar blifvit indragna och der förvarade fångar till andra fångelser förflyttade samt arbetena vid dessa äfvensom vid straff- och arbetsfångelserna för fångar, dömde på viss tid, blifvit så anordnade, att fångpersonalen sysselsättes för enskilda entreprenörers räkning mot viss dagsverksafgift, hafva visserligen fångarnes arbetspremier, till följd af arbetsgifvarens intresse att genom belöningar uppmuntra till ansträngande flit, stundom varit väl höga och måst genom Styrelsens mellankomst nedtryckas; men om ofvanuppgifna totalsumma af fångars och kronoarbetskarlars behållning vid 1871 års slut, der jemväl ingå till straffanstalterna medförda egna penningar samt derefter erhållna arts- och gåfvomedel, fördelas på samtliga den vid nämnda års slut vid straff-fångelserna och kronoarbetskorpsen kvarvarande fångpersonalen, till antalet 4,120 individer, visar sig, att på en hvar belöper omkring 48 Rdr; samt att Styrelsen beträffande användandet af arbetsförtjensten under fångelsetiden meddelat bestämmelser, hvarigenom fånge eller kronoarbetskarl icke är tillåtet att deraf uttaga mera, än hvad som ansetts behöfligt till förstärkande af kosten under ett ansträngande arbete, och i afseende å värden af behållningen vid frigifningen hos Eders Kongl. Maj:t i underdånig skrifvelse den 27 sistlidne Januari hemställt, att fånges besparade medel finge öfverlemnas till vederbörande kommunalnämnd med rättighet och åliggande för denna att utbetala medlen endast småningom, i mån af behof eller på sätt, som för den frigifnes framtida bästa eljest ansåges gagneligt.

Stockholm den 29 November 1873.

G. FR. ALMQUIST.

VICTOR LJUNGSTEDT.

Sten Forsberg.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Östergötlands län

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers anmärkning vid granskning af berörda läns räkenskaper för år 1871.

Genom nådig remiss af den 17 sistlidne Oktober har Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande blifvit anbefalld att afgifva underdånigt utlåtande, med anledning

af Riksdagens Revisorers uti berättelse af den 14 i nämnda månad framställda anmärkning derom, att uti specialräkningen för Gullbergs, Bobergs och Walkebo häraders fögderi fortfarande balanseras ett belopp af 3,312 Rdr 76 öre, utgörande oguldet arrende för år 1847 af indragna öfverstelöjtnants-bostället Kongs Norrby; Och får Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, till anmärkningens besvarande, underdånigst anföra:

Samma orsak förefinnes ännu till ifrågavarande balansposts kvarstående i kronoräkenskapen, som Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande uti underdånigt memorial af den 27 November 1869, med föranledande af Riksdagens då varande Revisorers lika beskaffade anmärkning, uppgifvit, eller att all tillgång till det resterande arrendebeloppets gäldande saknas både uti afiidne arrendatorn Johan Peterssons konkursbo och hos hans löftesmän, men Eders Kongl. Maj:t har genom nådig resolution den 15 Januari 1864 förklaradt, att, som en af löftesmännen, Magnus Andersson, ännu lefde och utväg att för kronans ifrågavarande arrendefordran af honom erhålla någon godtgörelse tilläfvventyrs kunde framdeles uppstå samt ej heller vore nöjaktigt ådagalagdt att all vidare tillgång i arrendatorn Johan Peterssons konkurs saknades, arrendemedlens afskrifning, hvarom Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande den 8 Februari 1862 meddelat utslag, vid berörda förhållande icke kunde medgifvas.

Att icke vidare tillgång uti afiidne arrendatorn Peterssons konkursbo finnes och att borgenärernes godkännande af sysslomansräkningen i hans konkurs icke kunnat anskaffas, emedan de uteblefvo från utlysta sammanträden, då känt var att icke någon utdelning i konkursboet kunde erhållas, har Kronofogden Ygberg visat uti den af honom afgifna underdåniga förklaring, som är bilagd Riksdagens Revisorers tryckta berättelse för år 1869; och

att den ännu lefvande löftesmannen, fattighjonet Magnus Andersson, fortfarande saknar tillgång är bestyrkt med undersökningsbevis vid hvarje års kronoräkenskap från och med 1864.

Häraf täcktes Eders Kongl. Maj:t i nåder finna, att, så länge utfattige löftesmannen Magnus Andersson ännu lefver, Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande icke kan vidtaga vidare åtgärd för den gamla balanspostens afskrifning, ehuru väl uppenbart är att denna kronans fordran icke till större eller mindre del kan utgå.

Linköpings Slott i Landskontoret den 5 November 1873.

ROBERT DE LA GARDIE.

Gust. Nordén.

Kongl. Arméförvaltningens Artilleri-departements

underdåniga utlåtande öfver Riksdagens Revisorers framställning vid granskning af Departementets räkenskaper för år 1871.

I anledning af Eders Kongl. Maj:ts nådiga remiss den 17 sistlidne Oktober, med öfverlemnande af transsumt af Riksdagens Revisorers berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871, i hvad densamma angår Arméförvaltningen, får Förvaltningens Artilleri-departement i underdånighet afgifva yttrande, i fråga om den del af nämnda berättelse, som rörer Departementets räkenskaper.

Revisorerna hafva dels fästat uppmärksamhet derpå, att — utaf det kreditiv, stort 3,000,000 Rdr, hvilket i anledning af Eders Kongl. Maj:ts, under återopande af den dåvarande politiska ställningen, till Rikets åren 1862—1863 församlade Ständer gjorda framställning, blifvit till Eders Kongl. Maj:ts disposition å Riksgäldskontoret anvisadt att i mån af behof användas till försvarsverkets fullständigare ordnande — till år 1872 i räkenskaperna balanserats ett belopp af 58,968 Rdr 46 öre, äfvensom att vid granskning af Riksgäldskontorets räkenskaper befunnits, det ifrågavarande kreditiv ännu vid innevarande års början derstädes kvarstod oredovisadt, och dels, enär, med de förhållanden, under hvilka kreditivet anvisats, icke väl öfverensstämde, att detsamma skulle, under så lång tid, till större eller mindre del såsom oanvänt balanseras, ansett sig böra hemställa, det Riksdagen måtte till Eders Kongl. Maj:t göra framställning om vidtagande af sådan åtgärd, att ifrågavarande kreditiv må varda slutligen redovisadt, för att kunna ur räkenskaperna afföras.

Då utaf 1871 års hufvudbok för ofvanberörda kreditivmedel inhemtas, att såsom behållning till år 1872 balanserats ett belopp af 29,783 Rdr 18 öre, utgörande återstoden af den andel utaf berörda kreditiv, som af Eders Kongl. Maj:t, medelst nådigt Bref den 15 December 1863, disponerats på Artilleri-departementet för anskaffning af grofva kanoner och projektiler till bestyckningens förstärkande på fästningarne, får Departementet i underdånighet anmäla, att under år 1872 blifvit använda, dels för Vaxholms fästnings bestyckning 4,257 Rdr 63 öre och dels, jemlikt nådiga Brevet den 17 Mars 1871, till anskaffning af gevärshandtverkare-verktygskistor 15,085 Rdr 75 öre, eller tillhoppa 19,343 Rdr 38 öre, samt att behållningen sålunda den 1 Januari 1873 nedgått till 10,439 Rdr 80 öre; men att under loppet af innevarande år, till följd af rättgång rörande medel, som utgifvits ifrån nyssberörda, till anskaffning af grofva kanoner och projektiler disponerade kreditivmedel, till Arméförvaltningen influtit 3,400 Rdr 18 öre, så att behållningen numera utgör 13,839 Rdr 98 öre; och hemställer Departementet underdånigst, det eders Kongl. Maj:t måtte täckas i nåder bestämma, huruvida denna behållning bör fortfarande reserveras, för att i mån af behof användas, eller till Eders Kongl. Maj:ts Statskontor inlevereras. Stockholm den 2 December 1873.

C. G:SON LEIJONHUFVUD.

C. G. BREITHOLTZ.

C. d'ORCHIMONT.

Hjalmar Eklundh.

Kongl. Arméförvaltningens Fortifikations-departements

underdåniga utlåtande öfver Riksdagens Revisorers framställning vid granskning af Departementets räkenskaper för år 1871.

Uti den af Riksdagens Revisorer afgifna berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871, i hvad Fjerde Hufvudtiteln rörer, hafva Revisorerne vid Arméförvaltningens räkenskaper under § 4 erinrat, burusom, utaf det genom Rikets Ständers skrifvelse den 30 November 1863 till Eders Kongl. Maj:ts disposition å Riksgäldskontoret anvisade kreditiv af 3,000,000 Rdr till försvarsverkets fullständigare ordnande, ett belopp af 58,968 Rdr 46 öre vore till år 1872 balanserad; med anledning hvaraf Revisorerne, som vid granskningen af Riksgäldskontorets räkenskaper jemväl funnit att berörda kreditiv ännu vid innevarande års början derstädes qvarstode oredovisadt, ansett sig böra hemställa, att Riksdagen måtte till Eders Kongl. Maj:ts göra framställning om vidtagande af sådan åtgärd, att ifrågavarande kreditiv må varda slutligen redovisadt för att kunna ur räkenskaperna afföras.

Arméförvaltningens Fortifikations-departement, som det till följd af nådig remiss åligger att med underdånigt utlåtande i ärendet till Eders Kongl. Maj:ts inkomma, får till fullgörande deraf underdånigst anmäla, att den andel af ofvanberörda till år 1872 balanserade kreditivmedel, som med 19,253 Rdr 7 öre å Fortifikations-departementet belöpte, sedermera blifvit, i öfverensstämmelse med Eders Kongl. Maj:ts i bestyrkt afskrift bifogade nådiga Bref den 8 Mars 1872, sålunda disponerad och utbetald, nemligen:

till komplettering, förändring och tillökning af Fortifikationens fältpark, enligt den förändrade utrustningsplan, hvilken genom nådiga generalordres den 29 Februari 1872 blifvit framställd	Rdr 7,482: 31.		
till anskaffning af tågvirke till 3 krigsbryggeequipager	„ 3,042: 90.		
till kostnader för verkställda försök med nya konstruktioner för fordon till krigsbrygge-equipagerne	„ 5,629: 61.	16,155: 2.	
samt återstoden af anslaget till anskaffning af en fält-train m. m.	„ 3,098: 5.		
	Summa Rdr Rmt	19,253: 7.	

Och torde alltså häraf inhemtas, att, från Fortifikations-departementets sida, något hinder numera icke möter för vinnande af det med Revisorernes ofvanberörda erinran åsyftade ändamål, eller kreditivets slutliga redovisning.

Stockholm den 27 November 1873.

E. DAHLQUIST.

HAMPUS ELLIOT.

C. L. Forsberg.

(Bilaga)

CARL etc. Vår ynnest etc. Uti skrifvelse af den 15 nästlidne Februari hafven I, med tillstyrkan af bifall, till Vår nådiga pröfning öfverlemnad befälhafvarens för

Fortifikationen till Oss ställda memorial, i fråga om användande af vissa behållningar å 1863 års, till försvarsverkets fullständigare ordnande anvisade kreditivmedel, med tillkännagifvande att dessa i nämnda memorial till siffran uppgifna tillgångar befunnos öfverensstämmande med Edert Fortifikations-departements räkenskaper; varande af befälhafvaren för Fortifikationen uti samma memorial anfördt, att sedan Vi genom nådigt Bref den 15 December 1863, rörande användandet af berörda, till tre millioner riksdaler uppgående kreditiv, anvisat till anskaffning af en fält-train m. m. en summa af 20,000 riksdaler, samt vidare i kommandoväg under den 12 April 1864 i nåder gillat så väl ritning för fältparkens fordon, som ock ett framställt förslag å de persedlar och effekter, hvilka parken borde innehålla, så hade, enär vid 1870 års början fältparken ännu icke var komplett i enlighet med den af Oss framställda planen samt räkenskaperna då utvisade, att af ofvanberörda anslag en summa af 3,098 riksdaler 5 öre ännu vore oanvänd, befälhafvaren för Fortifikationen anbefallt Öfverstelöjtnanten Klingenstierna att, effer under sommaröfningarne på Karlsborg inhemtad noggrann kännedom om densamma, inkomma med förslag och kostnadsberäkning för parkens fullständigande; hvarefter, och sedan bemålde Öfverstelöjtnant afgifvit det infortrade förslaget, han, i anledning af honom meddeladt uppdrag att dels gå i författning om anskaffande af de ännu felande persedlarne, dels å den redan anskaffade materielen vidtaga några för dess ändamålsenlighet oundgängliga förändringar, hvaribland den betydligaste varit stabsvagnens förseende med fjedrar, på det att de dyrbara och ömtåliga instrumenter, som å densamma skulle föras, icke måtte under transporten förderfvas, hade effer fullgörandet af detta uppdrag anmält, att de tillgängliga medlen visat sig otillräckliga så till vida, att, sedan han utaf ofvan omnämnda summa, 3,098 riksdaler 5 öre, ombesörjt anskaffningar m. m. för ett belopp af 3,080 riksdaler 56 öre, för parkens kompletterande, enligt afgifvet förslag, ytterligare erfordrades 3,640 riksdaler eller 3,622 riksdaler 51 öre utöfver befintliga tillgången, 17 riksdaler 49 öre; men vid afgifvandet af sistnämnda förslag hade Öfverstelöjtnanten Klingenstierna, utom hemställan att de i 1864 års fastställda utrustningsplan ingående stallpersedlar för parkens draghästar finge ur utrustningsplanen uteslutas, enär för hela arméns öfriga trossfordon antagits att dessa persedlar skulle medföras af trosshästarne, derjemte föreslagit några andra förändringar uti 1864 års fältparksplan, hvilka befälhafvaren för Fortifikationen ansåge sig desto mera oförhindrad att nu i underdånighet förorda, som vid afgifvandet af förslaget till nyssnämnda plan dels stor skyndsamhet var anbefalld, dels detsamma då icke kunde grundas på någon praktisk erfarenhet; och vore sålunda af Öfverstelöjtnanten Klingenstierna anmärkt:

att vissa för parkens ändamålsenlighet erforderliga persedlar antingen saknades eller vore till alltför litet antal upptagna i 1864 års plan, hvarföre han hade uppgjort förslag med kostnadsberäkning till ett sammanlagdt belopp af 1,595 riksdaler för behöflig komplettering af parken uti berörda hänseende; och

att, ehuru vid försöken å Karlsborg det visat sig att parkfordonen kunde fortskaffas med två hästar, dessa likväl syntes så hårdt ansträngda, att det ansetts nödigt att för krigsbruk, i händelse af behof, möjliggöra fordonens beqväma anspänning med tre hästar i bredd, i hvilket afseende föreslagits dels anskaffning af ytterligare en del seldon, dels förändring af de befintliga samt af vagnarne, allt för en beräknad kostnad af 2,265 riksdaler; blifvande, i händelse detta förslag i nåder bifölles, det för fältparken erforderliga hästantalet 54, oberäknadt 1 officers och 1 underofficers ridhäst.

På grund af det ofvan anförda, hade befälhafvaren för Fortifikationen, rörande fältparken, i underdånighet hemställt:

dels att, med uteslutande ur utrustningsplanen af stallpersedlarne för draghästarne, parken måtte få ej mindre, enligt bilagdt förslag, kompletteras i enlighet med nu gällande plan för densamma, än äiven förändras och tillökas i enlighet med jemväl bifogade förslag, för en kostnad af högst 7,500 riksdaler;

dels att, hvad särskildt beträffade krutvagnen, dess närmare bestämmande finge uppdragas åt Öfverstelöjtnanten Klingensstierna, efter samråd med någon artilleriofficer, som dertill af General-fältygmästaren kommanderades;

dels ock att Vi, så vida bifall lemnades till hvad befälhafvaren för Fortifikationen sålunda föreslagit, måtte i näder gilla det förändrade förslag till utrustningsplan för Fortifikationens fältpark, hvilket likaledes nu blifvit öfverlemnadt.

Som till bestridande af nyssberörda kostnad, hvartill såsom tillgång endast funnes ofvannämnda 17 riksdaler 49 öre, ytterligare ett belopp af 7,482 riksdaler 51 öre erfordrades; men, af det genom Vårt nådiga Bref den 15 December 1863 anvisade särskilda kreditiv å tre millioner riksdaler, hos Edert Fortifikations-departement ännu inestode, utöfver förrberörda 17 riksdaler 49 öre, följande belopp, nemligen:

af anslaget till förändringar med fästningsverken vid Vaxholm och Karlskrona	Rdr	84: 85.
af anslaget till betryggande af Stockholms södra sida	”	— 5.
af anslaget till nytt bryggequipage	”	16,070: 12.

eller tillhopa: Rdr 16,155: 2,

hade befälhafvaren för Fortifikationen i underdånighet föreslagit att, af dessa medel, 7,482 riksdaler 51 öre måtte anvisas till fältparkens komplettering på ofvan framställda sätt; och beträffande de derefter af ofvanberörde medel återstående 8,672 riksdaler 51 öre hade befälhafvaren för Fortifikationen, i afseende på detta belopps användande, i underdånighet anført och hemställt följande:

1:o. Enär de befintliga 3 krigsbrygge-equipagerne måste begagnas under de årliga öfningarne med Pontonier-bataljonen, så, ehuru den sålunda begagnade materielen efter öfningarnes slut iständsattes på bekostnad af det anslag 4,500 riksdaler, som dertill funnes å stat uppfördt, måste det oaktadt equipagernas krigsduglighet lida af ett sådant begagnande, hvarförutan, hvad särskildt angick tågvirket, allt dylikt, för att vara fullt krigsdugligt, borde vara alldeles nytt; och för beredande af utväg härtill hade befälhafvaren för Fortifikationen i underdånighet föreslagit, att en omgång tågvirke till de 3 befintliga krigsbrygge-equipagerne måtte, enligt afgifven specifikation, få af förenämnda behållning å 1863 års kreditivmedel för en kostnad af högst 3,042 riksdaler 90 öre anskaffas, med iakttagande att det tågvirke, som till följd af förbrukning efter hand inköptes, intages uti det nu ifrågasatta upp-laget och motsvarande kvantiteter af det förut inköpta uttagas för att ersätta förbrukningen inom det till exercis afsedda tågvirket.

2:o. Redan vid 1865 års riksdag anvisades till ett 4:de krigsbrygge-equipage en summa af 60,000 riksdaler och vidare vid 1871 års lagtima riksdag 120,000 riksdaler till anskaffning af ytterligare 2 dylika equipager; men som den vid begagnandet af de äldre equipagerne vunna erfarenhet visat, att olägenheter i uppgifna afseenden vidhäftade dessa equipager, hade befälhafvaren för Fortifikationen ansett tillverkning af något nytt equipage icke kunna af honom ifrågasättas, utan att på samma gång föresloges något sätt för afhjelpandet af berörda olägenheter; och hade under frågans behandling förslag blifvit väckt, ej mindre om en helt och hållet för-

ändrad konstruktion af vagnarne, hvarigenom anspannet skulle från sex hästar kunna förminska till tre för hvarje bryggvagn, utan ock derom att dessa vagnar skulle göras af jern och med jernhjul. Enär dessa förslag, om de slutligen befunnes i andra hänseenden ändamålsenliga, skulle medföra stora fördelar, hade befälhafvaren för Fortifikationen, på bekostnad af de till 4:de krigsbrygge-equipaget anslagna medel, låtit utföra försökskonstruktioner, hvilka dock ännu icke vore afslutade, men derutöfver blefve för frågans utredning nödigt att på försök göra en vagn efter gamla modellen för endast fyra hästar och med förändrad packning. Ehuru nyssberörda försök vore af omständigheterna oafvisligen påkallade, kunde dock, med afseende på ovissheten huruvida de till nya krigsbrygge-equipager beviljade anslag medgäfve att bestrida kostnaden för dessa försök, böra tillses, om utväg att betäcka densamma på annat sätt må kunna beredas; och af sådan anledning hade befälhafvaren för Fortifikationen i underdånighet hemställt, att återstoden af 1863 års kreditivmedel, utgörande, sedan ofvan föreslagna utgifter för fältparken och för inköp af tågvirke blifvit bestridda, minst 5,629 riksdaler 61 öre finge, i den mån dessa medel dertill förslå, användas så väl till betäckande af redan utbetalda kostnader för försökskonstruktioner för fordon m. m. till de nya krigsbrygge-equipagerna, som ock till fortsättande af dessa försök.

Detta allt hafve Vi i nådigt öfvervägande tagit samt, med bifall till hvad befälhafvaren för Fortifikationen härvid i ena eller andra hänseendet föreslagit och hemställt, velat härmed anvisa följande belopp, nemligen:

till komplettering, förändring och tillökning af Fortifikationen fältpark, enligt den föreslagna förändrade utrustningsplanen, hvilken genom nådiga general-order den 29 sistlidne Februari blifvit fastställd	Rdr 7,482: 51.
till anskaffning af en omgång nytt tågvirke till nu befintliga	
3 krigsbrygge-equipager	„ 3,042: 90.
till så väl betäckande af utbetalda kostnader för redan verkställda försök med nya konstruktioner, för fordon m. m. till de blifvande krigsbrygge-equipagerna, som ock till fortsättande af dessa försök	„ 5,629: 61.

eller tillhopa Rdr 16,155: 2.

att utgå af befintliga behållningar å de, genom Vårt nådiga Bref den 15 December 1863, för försvarsverkets fullständigare ordnande anvisade särskilda kreditivmedel. Hviket Vi eder till svar och efterrättelse, i hvad på eder ankommer, samt betälhafvarens för Fortifikationen förståndigande i nåder meddele. Vi befalle etc. Stockholms slott den 8 Mars 1872.

C A R L.

B. Abr. Leijonhufvud.

Angående användandet af en del behållningar å 1863 års kreditivmedel för försvarsverkets fullständigare ordnande.

Vidimeras
ex officio
Eric Holmertz.

Kongl. Arméförvaltningens Intendents-departements

underdåniga utlåtande angående Riksdagens Revisorers yttrande vid granskning af Departementets räkenskaper för år 1871.

Med anledning af hvad Riksdagens Revisorer uti afgifven berättelse om granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871 anført i fråga om en i räkenskaperna balanserad summa, 58,968 Rdr 46 öre, af de för försvarsverkets fullständigare ordnande år 1863 anvisade kreditivmedel, får, jemlikt Eders Kongl. Maj:ts nådiga remiss i ämnet, Arméförvaltningen å Intendents-departementet, beträffande det belopp af 9,932 Rdr 21 öre, som, innefattadt under nyssnämnda summa, utgjort besparing å den del af kreditivmedlen, som Departementet haft att disponera, endast underdånigst yttra att, uppå Departementets anmälan om en då hos Departementet befintlig besparing af ifrågavarande medel, 9,810 Rdr 16 öre — sedermera ökad till sist omförmälda belopp genom en Kronans influtna fordran hos en försumlig leverantör — Eders Kongl. Maj:t uti nådigt Bref till Arméförvaltningen den 8 September 1868 förklarar sig vilja framdeles i afseende å dispositionen af denna behållning nådigt beslut meddela.

Stockholm den 2 December 1873.

L. SANDELS.

C. N. FORSMAN.

B. ELFSTRÖM.

C. J. von Hofsten.

Kongl. Arméförvaltningens Civila Departements

underdåniga utlåtande öfver Riksdagens Revisorers yttrande vid granskning af Departementets räkenskaper för år 1871.

Uti den af Riksdagens Revisorer afgifna berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871 hafva Revisorerne anmärkt, att Arméförvaltningens räkenskaper angifva Volontär-

vakansmedelsfondens behållning vid revisionsårets slut till 42,684 Rdr 91 öre mindre, än densamma verkligen utgjort; i sammanhang hvarmed Revisorerna dock anmält, att ett motsvarande belopp, som Arméförvaltningens Intendents-departement den 29 December 1871 anordnat från nämnda fond till disposition af Arméförvaltningens Civila Departement för att genom utlåning eller inköp af obligationer göras räntebärande, blifvit uti fondens redogörelse för revisionsåret afförd bland fondens utgifter under titel "Kapitalmedel", men att samma belopp icke tagits till uppbörd å Civila Departementet förr än i Januari månad nästpåföljda år; hvadan beloppet emellertid vore, efter hvad Revisorerna sålunda inhämtat, behörigen redovisadt.

Till åtlydnad af Eders Kongl. Maj:ts genom remiss Arméförvaltningen meddelade nådiga befallning att i anledning häraf sig utlåta, får Förvaltningen å Civila Departementet i underdånighet anmäla, att då ifrågasvarande medelsbelopp, såsom Revisorerna uppgifvit, blifvit den 29 December 1871 af Intendents-departementet, som besörjer de Volontärvakansmedelsfonden tillhörande utgifter, genom anordning utbetaladt till Civila Departementet, medlen följaktligen skolat uti fondens af Intendents-departementet för samma år afgifna redogörelse afföras bland fondens utgifter, äfvensom att, enär anordningen ej tillhandakommit Civila Departementet, hvilket Departement vid denna tid förvaltade fondens tillgångar, förr än efter ingången af år 1872, det anordnade beloppet rätteligen bort, på sätt jemväl skett, uppdebiteras i detta Departements räkenskap för sistnämnda år; med hänsigt till hvilka förhållanden Arméförvaltningen anser anmärkningen vara tillfyllest förklarad.

Stockholm den 3 December 1873.

N. A. VARENIUS.

WILHELM CEDERBLAD.

N. OHLSSON.

A. E. Malmgren.

Öfverståthållare-embetets

underdåniga utlåtande i anledning af Riksdagens Revisorerers anmärkning vid granskning af bemälda Embetes räkenskaper för år 1871.

I nådig remiss af den 17 sistlidne Oktober har Eders Kongl. Maj:t anbefallt Öfverståthållare-embetet inkomma med underdånigt utlåtande i anledning af en af Riksdagens Revisorer, i deras under den 14 i samma månad afgifna berättelse om

verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871, framställd anmärkning vid Öfverståthållare-embetets räkenskaper, hvilken anmärkning åsyftar upphäfvandet af den i afseende å inbetalningar till krono-uppbördsverket i Stockholm ännu gällande föreskrift att den skattskyldige, hvilkens krono-utskylder uppgå till 15 Rdr eller derutöfver, skall insätta beloppet i Riksbanken och derpå uttaga attest, hvarefter, och sedan attesten blifvit till vederbörande uppbördsman aflemnad, den skattskyldige undfår qvitto å det sålunda erlagda skattebeloppet.

Till fullgörande af denna nådiga befallning har Öfverståthållare-embetet, med hänsyn till det ansvar för krono-uppbördsmedlen i Stockholms stad samt deras behöriga leverering och redovisning, som, jemlikt § 1 i Art. IV af det för stadens krono-uppbördsverk gällande, under den 16 November 1814 i nåder fastställda reglemente, åligger Stockholms stads Handels- och Ekonomikollegium, trott sig böra lemna bemälda kollegium tillfälle att yttra sig öfver den af Revisorerne ifrågasatta förändringen, hvars inflytande på kollegii förenämnda redovisningsansvar torde vara omiskänligt. Och, sedan kollegium nu inkommit med sitt i frågan afgifna yttrande, åtföljdt af utlåtanden från såväl kronouppbördskontrollören i Stockholm som stadens kronouppbördskommisariier, får Öfverståthållare-embetet, med öfverlemnande af dessa handlingar samt återställande af remissakten, eget utlåtande öfver den framställda anmärkningen härmed underdånigst afgifva.

Att en sådan förändring i sättet för inbetalningen af kronoutskylderna inom Stockholms stad, som med Revisorernes anmärkning afses, skulle bereda ett stort antal skattskyldige någon lättnad vid utskyldernas erläggande, har icke varit af Öfverståthållare-embetet förbisedt, lika litet som önskvärdheten deri, att en sådan lättnad kunde på lämpligt sätt åvägabringas. Men, då föreskriften om utskyldernas insättning i Riksbanken genom den skattskyldiges egen försorg afses att i fråga om influtna utskylders ordentliga inleverering till vederbörande allmänna kassor bereda en trygghet, hvars behöflighet vid tiden för meddelandet af föreskriften blifvit af erfarenheten på det kraftigaste ådagalagd, och hvars fortfarande betydelse i någon mån framgår af det förhållandet, att af de vid senaste kronouppbördsstämman i Stockholms stad till ett belopp af 1,576,668 Rdr 65 öre influtna utskylder icke mindre än 1,036,336 Rdr 27 öre till uppbördsmännen inbetalts genom bankattester, har Öfverståthållare-embetet ansett upphäfvandet af mera nämnda föreskrift icke böra ifrågasättas med mindre, än att andra lika betryggande kontroller å influtna utskylders ordentliga leverering komme att träda i stället. Revisorerne hafva visserligen anført, att sådana kontroller lätteligen torde kunna åstadkommas, men huru detta under närvarande förhållanden skulle ega rum utan att vare sig medföra betydligt ökade utgifter för Stockholms kommun och alltså för de skattskyldige sjelfva, eller välla sådant dröjsmål och uppehåll vid uppbördens emottagande, bokförande och qvitterande, att de skattskyldige jemväl deraf komme att röna anmärkningsvärda olägenheter, det finnes icke i Revisorernes anmärkning angifvet.

Såsom ett väsentligt hinder för införande af nu ifrågakomna förändring i sättet för kronoutskyldernas inbetalning i Stockholm tillåter sig Öfverståthållare-embetet i underdånighet framhålla bristen på sådana för uppbördsmännen lämpliga tjenstlokaler, som vore tjenliga till förvaringsrum för betydande penningesummor och derjemte erbjöde behöfligt utrymme ej allenast för uppbördsmännen jemte deras för uppbördens behöriga antecknande erforderliga biträden tillika med de särskilda kontrollanter, hvilka för annoterandet af de influtna medlen borde förordnas, utan der-

jemte för de skattskyldige, som måhända talrikare, än nu, komme att personligen, och utan begagnande af för flera gemensamma ombud, för utskyldernas erläggande infinna sig på uppbördskontoren. Den försening i expeditionen, som, om alla utskylder skola omedelbart inbetalas till uppbördsmännen, blefve en naturlig följd deraf, att uppbördsmanen för hvarje inflytande post hade att icke allenast af den skattskyldige emottaga och uppräknade kontanta penningar, utan derjemte — enär erfarenheten visat, hurusom alla uppmaningar till de skattskyldige att för expeditionens underlättande och påskyndande vara försedda med ett emot skattebeloppet jemnt svarande penningebelopp, eller hvad man kallar "jemna penningar", förblifvit utan påföljd — för en hvar skattskyldig verkställa vexling, måste jemväl i väsentlig mån bidra dertill, att ett mycket större antal skattskyldige, än nu är fallet, samtidigt hade att för afbidan af expedition uppehålla sig å uppbördskontoren. Det redan nu särdeles knappa utrymmet å dessa kontor skulle följaktligen vid en förändring af nu ifrågavarande beskaffenhet komma att förete en otillräcklighet, som blefve oförenlig både med nödig ordning vid uppbörden och med allmänhetens såväl som uppbördstjenstemännens billiga anspråk på bekvämlighet. Och då förändringen komme att medföra en icke obetydlig tillökning i uppbördsmännen arbete, torde dessa sannolikt icke medhinna att, på sätt nu sker, tvänne gånger i veckan under förtgående uppbördsstämma verkställa insättning i Riksbanken af influtna medel; hvilket åter i sin ordning måste ytterligare medverka dertill, att jemförelsevis betydande penningesummor komme att samtidigt och under flera dagar förblifva under uppbördsmännen vård, hvarigenom behovet af mera betryggande förvaringsrum, än de nu tillgängliga, blefve oafvisligt.

Af nu i underdånighet anförda skäl anser Öfverståthållare-embetet frågan om införandet af en förändring i den af Revisorerna åsyftade riktning böra anstå, till dess för ändamålet lämpliga tjänsterum blifvit eller kunna förväntas blifva för Stockholms stads krono-uppbördsverk anskaffade.

Stockholm den 11 December 1873.

GILLIS BILDT.

Karl Seth.

Handels och Ekonomi-kollegii
yttrande

Till Öfverståthållare-embetet för krono-uppbördsärenden.

I anledning af Riksdagens Revisorers anmärkning rörande den skattskyldige i Stockholm, enligt Art. IV § 11 af Kongl. Maj:ts nådiga reglemente för krono-uppbördsverket i Stockholms stad den 16 November 1814, meddelade föreskrift, att i Riksbanken på krono-utskylds-depositionskonto insätta de utskylder, som uppgå till 10 riksdaler banko, motsvarande 15 Rdr Rmt, och derutöfver, har Öfverståthållare-embetet behagat infordra Handels- och Ekonomi-kollegii yttrande.

Kollegium, som i ämnet hört stadens krono-uppbördskommissarier och kontrollör, får, jemte öfverlemnande af desse tjänstemäns afgifna utlåtanden, för egen del ödmjukast anförä:

Ifrågavarande föreskrift, på grund hvaraf utskylder, när de uppgå till visst högre belopp, böra af de skattskyldige till uppbördsmännen aflemnas icke omedelbart i kontanta penningar, utan medelst attester efter föregången insättning i Riksbanken, har beredt och bereder Kongl. Maj:t och Kronan en icke oväsentligt ökad säkerhet för uppbördsmedlens behöriga leverering och redovisning, utöfver den kontroll och det ansvar, som Kollegium i detta afseende har sig ålagdt. Det besvär, som allmänheten härigenom förorsakas, torde i ej ringa mån uppvägas af fördelen att ej i den trängsel, som särdeles de sista dagarne af uppbördsstämman är rådande uti de till utrymmet inskränkta uppbördskontoren, nödgas, ofta längre tid, uppehålla sig, medförande större penningesummor.

Under den tid, som förflutit sedan det nådiga reglementet utfärdades, hafva härförutan kronoutskylderna så högst betydligt tillväxt både till belopp och antalet debetsedlar, att behovet af den omförmälda, Kongl. Maj:t och Kronan beredda säkerhet må för närvarande med mycket skäl anses vara snarare ökad än minskad.

Då Kollegium jemväl delar kontrollörens och kommissariernes uppfattning af olämpligheten och svårigheten att verkställa den föreslagna förändringen, innan andra rymligare lokaler anvisas åt uppbördsmännen samt åtgärder vidtagas till nödigblifna förändrade bestämmelser rörande sättet för uppbördsmedlens emottagande och bokföring samt kontrollen derå, vågar Kollegium, såsom sin mening och anhållan, uttala, att åtminstone för närvarande de för inbetalning af kronoutskylderna i Stockholm gällande föreskrifter måtte få oförändrade bibehållas.

Tvänne ledamöters under öfverläggningen till denna skrifvelse yttrade särskilda mening är uti bifogade utdrag af protokollet intagen.

Stockholms Handels- och Ekonomi-kollegium den 18 November 1873.

L. A. WESER.

P. A. Sjöberg.

B. F. Seippel.

N. W. Martin.

Gustaf Möller.

Gustaf Möller.

(Bilaga.)

Utdrag af Stockholms Handels- och Ekonomi-kollegii protokoll den 18 November 1873.

S. D. Föredrogs Öfverståhållare-embetets skrifvelse den 6 innevarande November med anmodan till Kollegium att innan den 20 i samma månad till Öfverståhållare-embetet inkomma med yttrande öfver följande vid skrifvelsen fögade

“Transsumt af Riksdagens Revisorers den 14 Oktober 1873 afgifna Berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871.

Öfverståhållare-embetets räkenskaper.

§ 1.

I afseende å inbetalningar till krono-uppbördsverket i Stockholm är föreskrifvet, att den skattskyldige, hvars krono-utskylder uppgå till 15 Rdr och derut-
öfver, skall beloppet insätta i Riksbanken och attest derpå utaga, och sedan den
der meddelade attesten blifvit till vederbörande aflemnad, undfår den betalnings-
skyldige qvittens. Liknande förhållande eger rum vid inbetalningar till åtskilliga
andra verk och inrättningar i hufvudstaden. Det besvär, som härigenom förorsakas
såväl för Riksbanken som för allmänheten, synes större, än den säkerhet och kontroll,
som genom nämnda stadgande åsyftats. Då denna kontroll lätteligen torde på annat
sätt kunna åstadkommas samt en dylik omgång icke hos alla förvaltande verk före-
kommer, hafva Revisorerne ansett sig böra ifrågasätta, huruvida icke inbetalningar
äfven till nu ifrågavarande myndigheter kunde ske genom medlens omedelbara öfver-
lemnande till verkens uppbördsmän.

Vidimeras ex officio
Karl Seth.

Sedan Kollegium tagit del af de utlåtanden i ämnet, som på Kollegii anmodan
af krono-uppbördskontrollören och kommissarierne afgifvits, beslöt Kollegium den
skrifvelse, registraturet utvisar.

Under öfverläggning till denna skrifvelse voro Herrar Rådmännen N. W. Martin
och B. F. Seippel skiljaktige, i hvilket hänseende Rådmannen Martin yttrade:

“På samma gång jag lika med pluraliteten anser mig, hufvudsakligen på de
af krono-uppbördskontrollören och uppbördskommissarierne anförde skäl, böra för
närvarande afstyrka den ifrågasatta förändringen, kan jag icke underlåta uttala min
åsigt om önskvärdheten att genom anskaffande af ändamålsenliga uppbördslokaler
och förändrade anordnanden i afseende å kontrollen, de hinder kunde undanrödjjas,
som nu förefinnas, för att åt allmänheten bereda den lättnad som förslaget afser.”

Rådmannen Seippel instämde uti detta Rådmannen Martins yttrande.
Ar och dag som ofvan.

Ex officio
Gustaf Möller.

Krono-uppbörds-kontrollörens
utlåtande.

Krono-uppbörds-kommissariernes yttrande, i anledning af erhållen remiss å
Riksdagens Herrar Revisorers framställning, rörande sättet för krono-utskyldernas
erläggande, får jag jemte remisshandlingarne vördsamt öfverlemnna samt anför
följande:

Den af Herrar Revisorer åsyftade förändringen, bestående deri, att de medel, som jemlikt uppbörds-reglementet hittills blifvit af allmänheten insatta på kronoutskylds-depositionskonto i Riksbanken, skulle omedelbart öfverlemnas till uppbörds-männen, vore i allmänhetens intresse önskvärd samt, derest ej, såsom krono-uppbörds-kommissarierna anmärkt, de alltför små och olämpliga uppbörds-kontoren för närvarande lade hinder i vägen därför, i öfrigt verkställbar, ehuru kontrollen derigenom skulle försvåras och sannolikt komma att fordra större arbetskrafter än dem, som för ändamålet nu äro behöfliga.

Den föreslagna förändringen torde således nödvändigt böra uppskjutas intill dess större och lämpligare uppbördslokaler blifva tillgängliga, då först fråga kan uppstå om vidtagande af åtgärder för ytterligare kontroll.

Stockholms Krono-uppbörds-kontrollkontor den 17 November 1873.

R. Sjögren.

Krono-uppbörds-kommissariernes
utlåtande.

Uppå erhållen remiss å den utaf Riksdagens Herrar Revisorer vid Öfverståthållare-embetets räkenskaper gjorda anmärkning, som åsyftar borttagandet af den i Art. IV § 11 af Kongl. Maj:ts nådiga Reglemente den 16 November 1814 för krono-uppbördsverket i Stockholms stad meddelade föreskrift, att, när kronoutskylderna i skattskyldigs debetsedel uppgå till Tio riksdaler (numera Femton Rdr Rmt) eller derutöfver, beloppet skall af den skattskyldige insättas i Riksbanken på kronoutskylds-depositionskonto, få krono-uppbörds-kommissarierna härmed vördsamt afgifva infordradt utlåtande.

Med förmälan att liknande förhållande egde rum vid inbetalningen till åtskilliga andra verk och inrättningar i hufvudstaden, men att det besvär, som härigenom förorsakades såväl för Riksbanken som för allmänheten syntes större, än den säkerhet och kontroll, som genom nämnda stadgande åsyftats, och då denna kontroll lätteligen torde på annat sätt kunna åstadkommas samt en dylik omgång icke hos alla förvaltande verk förekommer, hafva Revisorerne ansett sig böra ifrågasätta, huruvida icke inbetalningar äfven till nu ifrågavarande myndigheter kunde ske genom medlens omedelbara öfverlemnande till verkens uppbördsmän.

Revisorerne synas härvid icke hafva tagit i betraktande åtskilliga på denna fråga inverkan förhållanden, hvilka i krono-uppbördsverket äro mycket olika mot i de andra förvaltande verken.

Inbetalningarne till krono-uppbördsverket göras af en allmänhet vida större, mera olikartad och under annan sinnesstämning, än som förekommer vid inbetalningar till andra verk. Den för uppbördsstämman knapt afinätta tiden begagnas ej som sig bör af de skattskyldige, utan uppskjuta de vanligen inbetalningarne till mot slutet af uppbördsstämman, då tilloppet åter blifver så stort att, såsom sig visat särdeles under de senare årens uppbördsstämmor, expeditionen svärligen kunnat medhinnas och tillståndet så väl för allmänheten som i synnerhet för uppbördsmännen blifvit nästan odrägligt i anseende till bristande utrymme i de allt för små och obeqväma

uppbördslokalerna, hvaröfver klagomål tillkännagifvits så väl af allmänheten på stället, som af tidningarne. När tillståndet varit sådant medan de skattskyldige varit fördelade dels för insättningar i Riksbanken och dels för de kontanta inbetalningarne å uppbördskontoren, hurudant skall det då ej blifva om alla inbetalningarne skola ske genom medlens omedelbara öfverlemnande till uppbördsmännen, med den tidsutdrägt, som penningarnes räknande och vaxlingar förorsaka. Sådant blifver slutligen outhärdligt både för uppbördsmännen och för allmänheten, och under dessa förhållanden kunna äfven lätt betydliga misräkningar ske.

Vi finna således den ifrågasatta förändringen olämplig och overkställbar så länge uppbörden skall emottagas i våra nuvarande uppbördslokaler, der nödigt utrymme saknas ej mindre för de ökade arbetskrafter, vi skulle blifva nödsakade anskaffa och använda, än för den betalande allmänheten.

Remissakten varder härjemte återställd.

Stockholm den 14 November 1873.

C. F. Molin.

A. Ekstrand.

J. H. Sandahl.

F. O. Strömvall.

L. Hallman.

Fredr. Conr. Sundgren.

O. Seth.

Kongl. Styrelsens för allmänna väg- och vattenbyggnader

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers yttranden efter granskning af Styrelsens räkenskaper för år 1871.

Genom nådig remiss har Eders Kongl. Maj:t den 17 nästlidne Oktober infortrat Styrelsens för allmänna väg- och vattenbyggnader underdåniga utlåtande angående ett franssumt, innehållande Riksdagens Revisorers yttranden efter granskning af Styrelsens räkenskaper för år 1871.

Revisorerne, som ej fått anledning till någon anmärkning på grund af dessa räkenskaper, hafva emellertid yttrat, att då, bland de till Styrelsens disposition ställda anslag, f. d. vattenkommunikationsfondens belopp sedan några år tillbaka balanserats med 754 Rdr 92 öre, utan att någon utgift derifrån förekommit, detta belopp synes böra till Statskontoret öfverlemnas.

Enahanda åtgärd tillstyrka Revisorerne i afseende på den år 1870 uppkomna och från denna tid balanserade behållning, 87 Rdr 4 öre, å anslaget till Sagå bro- och vägbyggnad, emedan äfven denna summa, enligt Revisorernes åsigt, icke vidare skulle för ändamålet vara behöflig.

I anledning häraf får Styrelsen, jemte återställande af remisshandlingens i underdånighet anföra och upplysa:

1:o. Behållningen å f. d. Vattenkommunikationsfonden eller å de medel, som Rikets Ständer år 1835 ställde till Eders Kongl. Maj:ts nådiga disposition för att efter sig företeende behof och omständigheter anordnas till vattenkommunikationens befordrande, öfvergick, jemte andra medel, som för f. d. Storamiralsembetets Tredje

Afdelnings räkning befunnos i Riksbanken innestående, till Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader på grund af Eders Kongl. Maj:ts beslut, i nådigt Bref till Styrelsens Chef, af den 4 Augusti 1840. Genom nådigt Bref af den 4 Juni 1842 bestämde Eders Kongl. Maj:t sedermera, att den då ännu befintliga behållningen af förra vattenkommunikationsfonden, utgörande 2,761 Rdr 37 sk. 8 rst. Banko, (4,142 Rdr 67 öre Rmt) skulle reserveras för bestridande af förefallande snärre underhållsarbeten, hvartill andra medel icke funnes att använda. Tid efter annan hafva sedermera anvisningar på nämnda behållning skett, hvarigenom densamma blifvit minskad till ofvannämnda belopp, 754 Rdr 92 öre. Nyssnämnda summa var år 1871 oförändrad, enär ingen anvisning derå under några år förekommit. Enligt Styrelsens underdåniga äsigt utgör detta förhållande likväl icke något skäl till det qvarstående beloppets öfverlemnande nu till Statskontoret, enär medlen derigenom skulle undandragas Eders Kongl. Maj:ts nådiga disposition för det ändamål, som blifvit atsedt; ty utan tvifvel kunna fall när som helst inträffa, då det vore nödigt att medel funnes genast att tillgå för bekostande af en underhållsätgård, som kunde utföras med den lilla summan. Styrelsen hemställer derföre i underdånighet, att ifrågavarande tillgång må hädanefter som hittills få stå under Styrelsens förvaltning.

2:o. Deremot har Styrelsen för sin del ingenting att invända emot, att, såsom Riksdagens Revisorer föreslagit, den på Styrelsens räkning i Riksbanken innestående behållning på anslaget till Sagå bro- och vägbyggnad, 87 Rdr 4 öre, till Statskontoret öfverlemnas.

Stockholm den 10 November 1873.

OTTO MODIG.

J. L. v. Sydow.

Styrelsens för Alnarps Landtbruksinstitut

underdåniga utlåtande. i anledning af en utaf Riksdagens Revisorer gjord hemställan vid granskning af Styrelsens räkenskaper för år 1871.

Till åtlydnad af Eders Maj:ts nådiga befallning af den 17 sistlidne Oktober, får Styrelsen för Alnarps Landtbruksinstitut härmed öfver den af Riksdagens Revisorer gjorda hemställan, att institutets räkenskaper må med kalenderår afslutas, i underdånighet afgifva följande utlåtande:

Redan under den 28 Augusti 1863 blef af Eders Maj:t Styrelsens utlåtande infördadt öfver huruvida lämpligt vore att Institutets räkenskaper med kalenderår afslutades, och framlade Styrelsen i underdånig skrifvelse af den 4 Januari 1864 alla de många och giltiga skäl, som tala för att räkenskaperna vid Alnarp afslutas samtidigt med arrendeåret, eller den 13 Mars, hvilken skrifvelse äfven hade till påföljd att ingen ändring af tiden för bokslutet blef påbjuden.

Under år 1870 blef af Riksdagens Revisorer framställning gjord att räkenskaperna för Alnarp skulle med kalenderår afslutas, och blefvo af Styrelsen, i underdånig skrifvelse af den 5 December samma år, de skäl framhållna, som fortfarande voro gällande för att ingen rubbning i tiden för bokslutet vidtoges. Denna fråga blef föremål för Riksdagens behandling och afgjordes i öfverensstämmelse med Styrelsens underdåniga utlåtande.

Sedan tiden för bokslutet sålunda varit underställd såväl Eders Maj:ts nådiga pröfning som Riksdagens beslut, så har denna fråga åter af Riksdagens Revisorer upptagits, och får Styrelsen med anledning deraf dels änyo i korthet anföra de skäl, som förut blifvit åberopade för bibehållandet af nu gällande tid för räkenskapernas afslutande, och dels anföra de skäl därför, som på senaste tider tillkommit.

Dessa skäl äro:

att vid kalenderårets slut säden icke är afträskad och skörden sålunda ej med full säkerhet känd, ännu mindre realiserad, så att vid sagde tid endast en mer eller mindre osäker beräkning öfver åkerbrukets förnämsta inkomst i stället för kända förhållanden kan anföras;

att arrendet för året ej heller vid denna tid är guldets, och kan dess belopp i penningar då lika litet med full säkerhet bestämmas;

att då sannolikt ingen enda omtänksam jordbrukare finnes som afslutar sina räkenskaper med kalenderåret, så skulle, om institutet i strid mot allmänt gällande och godkänd landtmannapraxis afslutade sina böcker vid nämnde tid, detta icke i bokföringsväg kunna lemna sina många lärjungar ett efterföljansvärdt exempel; och

att följaktligen bokslut den 31 December skulle, i stället för att stödja sig på verkliga förhållanden, grundas på osäkra beräkningar, till men både för hushållningen och undervisningen, hvadan, då de mer eller mindre gynsamma resultat, som af institutets jordbruk erhållas, ej hafva det minsta inflytande på statsverkets tillstånd, men ett högst betydligt dylikt på läroverkets egen ekonomi, allt skäl synes vara för handen att så ordna bokslutet, att Styrelsen af det erhåller en tillförlig insigt i institutets ekonomiska ställning och icke nödgas åtnöja sig med beräkningar, som, huru samvetsgrant de än må uppgöras, af opåräknade tröskningsresultat och fluktuerande sädespris kunna på det betänkligaste rubbas.

Men då, å andra sidan, det måhända kan vara mindre lämpligt att Alnarps räkenskaper omfatta redovisning för statsmedel som influtit under tvänne kalenderår, eller från Mars till Mars, och då Styrelsen häri trots sig finna egentliga skälet till den år 1870 ifrågasatta förändringen af bokslutet, så har Styrelsen för att, så vidt som det varit förenligt med institutets bästa, tillmötesgå den i detta hänseende uttalade önskan, redan vidtagit den förändringen, att under hvarje *räkenskapsår* numera blott uppbäres och redovisas *statsanslaget för ett kalenderår*, hvadan i räkenskaperna för 1872 endast återfinnas under samma kalenderår uppburna statsmedel, hvilket förfaringssätt numera år för år kommer att följas, en förändring, som, om den varit känd af Riksdagens under detta år fungerande Revisorer, hvilket ej kunde vara förhållandet, måhända haft till påföljd att den af dem gjorda framställningen uteblifvit.

Af hvad Styrelsen sålunda i underdånighet anført, täcktes Eders Kongl. Maj:t finna, att ej allenast på skäl som redan förut varit gällande och anfördes, utan äfven på grund af den nyligen vidtagna förändringen i tiden för statsanslagets uppbärande och redovisning, *ännu mindre än tillföre* anledning förefinnes till ändring af tiden för bokslutet vid Alnarp, hvadan Styrelsen i underdånighet anhåller att, i full öfver-

ensstämmelse med hvad Eders Maj:t förut pröfvat nyttigt vara och Riksdagen beslutit, Alnarps räkenskaper fortfarande må få afslutas vid arrendeårets slut den 13 Mars.

Alnarp den 5 December 1873.

S. G. v. TROIL.

CARL A. TROLLE.
H. V. BLOMSTRAND.

P. KOCKUM.

C. A. BECK FRIIS.
HJALMAR NATHORST.

Landtbruks-akademiens

underdåniga utlåtande angående Riksdagens Revisorers yttrande vid granskning af Akademiens räkenskaper för år 1871.

Vid verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871 hafva Riksdagens Revisorer ansett, att den förändring måtte uti Landtbruksakademiens räkenskaper för framtiden vidtagas, att de för stamholänderierna och schäferierna äfvensom de till anställande af fiskodlingsförsök anslagna medel, hvilka hittills uti särskilda räkenskaper blifvit bokförda och redovisade, hädanefter måtte intagas i Akademiens hufvudbok, då derigenom skulle vinnas en lättare öfversigt af samtliga medel, som af Landtbruksakademien och dess Förvaltningskomité disponeras.

Öfver denna af Riksdagens Revisorer gjorda framställning har Eders Kongl. Maj:t anbefallt Landtbruksakademien afgifva utlåtande; och får Akademien med anledning häraf i underdånighet tillkännagifva, att intet hinder möter för den af Revisorerne föreslagna bokföringsåtgärden, hvilken af Akademien skall komma att tillämpas redan å hennes räkenskaper för nu löpande år.

Stockholm den 21 November 1873.

CARL G. MÖRNER.

J. Arrhenius.

Stuteri-öfverstyrelsens

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers anmärkningar vid Styrelsens räkenskaper för år 1871.

Genom nådig remiss har Eders Kongl. Maj:t anbefallt Stuteri-öfverstyrelsen att inkomma med underdånigt utlåtande i anledning af de anmärkningar rörande Stuteri-öfverstyrelsen och Stuterierna, som förekomma i Riksdagens Revisorers berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1871.

Till åtlydande häraf får Stuteri-öfverstyrelsen, beträffande först hvad Revisorerne omförmält i afseende å bokföringssättet vid Ottenby stuteri, underdånigst anmäla, att räkenskaperna så väl vid detta som vid de andra stuterierna i riket blifvit förda efter derför fastställt formulär, hvaruti Styrelsen icke ansett sig ega rättighet att föreskrifva någon förändring, men att, till följd af Eders Kongl. Maj:ts nådiga remiss den 27 sistlidne Juni å Riksdagens underdåniga skrifvelse den 16 derföretgångne Maj rörande ordnandet af bokföringssättet vid stuteriinnrättningarna i allmänhet, Styrelsen gått i författning om utarbetande af förslag till nytt formulär i berörda hänseende, hvilket förslag med snaraste kommer att underställas Eders Kongl. Maj:ts nådiga pröfning.

Hvad härefter angår anmärkningen att, då det Ottenby stuteris räkenskaper bilagda kostnadsförslag för iståndsättande af de genom eldsvådan vid nämnda stuteri förstörda byggnader upptager, bland annat, 604,500 st. sågad takspån, men af räkenskaperna i öfrigt inhemtas, att under revisionsåret inköpts 1,040,600 st. dylika spån, hvaraf vid samma års slut återstodo 30,000 st., räkenskaperna likväl icke lemna upplysning, hvartill öfriga 406,100 st. takspån blifvit använda, får Styrelsen — med öfverlemnande af närlagda 4 intyg, utvisande dels åtgången af de inköpta takspånen, som, efter hvad Styrelsen af räkenskaperna kunnat inhemta, utgjort endast 1,010,600 st. eller 30,000 st. mindre än Revisorerne upptagit, dels ock anledningen dertill att åtgången spån varit större än i förslaget upptagits — i underdånighet anföra, att då Eders Kongl. Maj:t, jemte fastställande af ingifna förslag till återuppförande af de nerbrända byggnaderna vid Ottenby, uti nådigt Bref den 12 Maj 1871 bemyndigat Styrelsen att under arbetets utförande vidtaga sådana afvikelser från fastställda byggnadsplanen, hvilka, utan att äfventyra byggnadernas styrka eller förändra deras utseende och inredning, kunde finnas nödiga eller till besparing i kostnaderna ledande, Styrelsen, med anledning såväl häraf som af vederbörande arkitekts- och byggmästares gemensamt uttalade åsigt om ydvändigheten att, förberedande af större styrka åt taken att motstå hafstormarne, spånen derå borde läggas tätare än i förslaget var beräknadt — icke dragit i betänkande att vidtaga denna afvikelse från byggnadsförslaget, särdeles som, oaktadt den ökade åtgången af takspån, som härigenom förorsakats, kostnaden i sin helhet för byggnadernas återuppförande betydligt understigit den i förslaget upptagna.

Vidkommande slutligen Revisorernes anmärkning att under rubriken resekostnad för besigtning af stuteriernas utställda hingstar i räkenskaperna funnos upptagna

för en resa från Flyinge till Ulfåsa, i närheten af Motala, 153 Rdr 30 öre; för en resa från Strömsholm till Flyinge och Ottenby 235 Rdr 93 öre, samt för en resa från Flyinge till Björnö 165 Rdr 38 öre; anser Styrelsen sig böra i underdånighet upplysa:

att förstnämnda resa blifvit af Chefen för Flyinge stuteri, jemlikt Kongl. Instruktionen den 18 Maj 1837, företagen för besigtigande af en stuteriet tillhörig, vid egendomen Ulfåsa stationerad hingst, men att, sedan riket numera indelats i vissa landtbeskällareområden, Styrelsen icke skall underlåta tillse, det de årliga mönstringarne af stuteriernas utplacerade hingstar ävensom af rusthållshingstarne komma, så vidt möjligt är, att ordnas så att de verkställas i en följd särskildt inom hvarje sådant område eller delar deraf;

att resan från Strömsholm till Flyinge och Ottenby verkstälts af Chefen för Strömsholms stuteri i ändamål att vid de hegge andra stuterierna utvälja unghingstar, lämpliga för stuteriet vid Strömsholm, och då detta stuteri snart kommer att såsom sådant upphöra för att uteslutande öfvergå till hingst-depot, hvilken hufvudsakligast måste från stuterierna vid Ottenby och Flyinge remonteras, blifver det fortfarande nödvändigt att dylika resor af Depot-chefen vid Strömsholm företagas, enär denne icke på annat sätt kan komma i tillfälle att bedöma, hvilka af förenämnda stuteriers unghingstar äro till race och öfriga egenskaper häst passande för det honom tilldelade landtbeskällareområde; samt

att den sistnämnda resan, eller den från Flyinge till egendomen Björnö i i granskapet af Kalmar, varit föranledd deraf att fullblodshingsten Winton, som alltsedan branden vid Ottenby stuteri år 1870 funnits placerad vid berörda egendom, måste derifrån afhämtas och transporterats till Flyinge stuteri, för verkställande af hvilken transport två man från sistnämnda stuteri beordrades, enär Styrelsen, med kännedom om Wintons våldsamma lynne, hvarken ville utsätta en ensam förare för risken att af ifrågavarande hingst blifva skadad till lif eller lemmar, ej heller äfventyra förlusten af ett ädelt djur, som i inköp kostat staten 22,000 Rdr. Skulle, oakadt hvad sälunda blifvit upplyst, transporten af förenämnde hingst anses för dyr, måste sådant tillskrifvas den höga taxan för hästars transporterande på statens jernvägar; — men om äfven Stuteri-öfverstyrelsen härigenom fått vidkännas en något dryg kostnad, har dock största delen deraf influtit i en annan statens kassa, nemligen Jernvägs-styrelsens.

Stockholm den 5 December 1873.

F. SANDELS.

A. Becker.

Bilaga.

Uppgift å åtgången af takspån på de nyuppförda byggnaderna
under år 1871 vid Ottenby Kongl. Stuteri.

	Efter kostnads- förslaget.	Å t g å t t.		
	Stycken.	Anmärkning.	□ fot.	å c:a 9 st. pr □ fot.
Enligt Byggmästaren A. Chronvalls i Calmar kostnadsförslag bör följande takspån åtgå till nedanstående nybyggnader:				
Ladugården	114,500		23,844	203,074
Stallbyggnaden	284,500	Undantages ridhusflygeln	46,870	399,395
Sädesladan	132,000		25,488	217,148
Tjenstemännens ladugård	50,500		9,720	82,647
Sädesmagasinet	23,500		4,896	41,616
	<u>605,000</u>			
Södra flygelbyggnaden		(S:a □ fot 115,138)	4,320	36,720
		å circa 9 st. pr □ fot gör st.	980,600	980,600
		Behållning vid 1871 års slut		30,000
		Summa st.		1,010,600

eller det antal takspån, som under 1871 blifvit af Ebbegärde sågverksegare för Ottenby Kongl. Stuteris räkning inköpte.
Ottenby Kongl. Stuterikontor den 15 November 1873.

C. A. Öhman,
Stuteri-bokhållare.

Bilaga.

Undertecknad, af Kongl. Stuteri-öfverstyrelsen förordnad att öfvervaka byggnadsarbetena vid Ottenby Kongl. Stuteri, får härmed intyga, att till taken å samtliga byggnaderna åtgått betydligt mera spån än som Byggmästaren Chronvalls i Kalmar förslag upptager. Det har ansetts nödigt att lägga spånen tätare, på det taken, hvilka isynnerhet under vissa årstider utsättas för starka stormar, derigenom skulle erhålla större styrka och fasthet.

Stockholm den 26 November 1873.

F. R. Ekberg,
Arkitekt,
e. o. vid Kongl. Öfv.-Int.-Embetet.

Bilaga.

På begäran lemnas det intyg, att undertecknad, som under år 1871 verkställt påläggning af takspån å nedannämnde byggnader, härtill användt följande parti, nemligen:

Ladugården	23,844	□ fot å c:a 9 st. pr	□ fot	203,074	st.
Stallbyggnaden med undantag af ridhusflygeln	46,870	”	”	399,395	”
Sädeslador	25,488	”	”	217,148	”
Tjenstemännens ladugård	9,720	”	”	82,647	”
Sädesmagasinet	4,896	”	”	41,616	”
Södra flygelbyggnaden	4,320	”	”	36,720	”
	115,138	□ fot.		Summa	980,600 st.

Orsaken hvarföre ofvanstående parti takspån hvilka blifvit pålagda taken till här ofvan anförda byggnader, tillhörande Ottenby Kongl. Stuteri, till stycketal öfverstiger det i Herr Byggmästaren A. Chronvalls i Kalmar kostnadsförslag upptagna, är den, att jag, för att bevara taken för de på Ottenby rådande starka höst- och vinterstormarne, efter samråd med den af Kongl. Stuteristyrelsen tillförordnade ingenjör, måste minska blekena eller skiftena, och lägga taken fyrdubbla, emot efter Herr Chronvalls beräkning tredubbla. Hvadan större åtgång af takspån förorsakats.

Ottenby den 21 November 1873.

J. R. Qvist.

Bevittnas af
C. A. Carlsson.
Otto Jonson.

Bilagd afskrift.

Undertecknad, som under åren 1871 och 1872, å Herr Stuteri-chefen, Hofstallmästaren och Riddaren, Högvälborne Grefve Fr. C:son Posses på Ottenby vägnar samt på hans ordres, emottagit alla under dessa år till Grönhögens hamn eller i Djupvik på Ottenby egor för Stuteriets räkning ankomne och utlossade virkes-, murstens- eller andra laster, samt desamma uppmätt och räknat, erkänner dem vara öfverensstämmande med medförda connoissementer och räkningar, såväl till stycketal som dimensioner, hvilket härmed till bevis lemnas.

Ottenby den 18 Januari 1873.

N. Pettersson,
Gårds-rättare.

Rätteligen afskrifvet intygar
C. J. G. Kallenberg,
Handlande.

Kongl. Öfver-intendents- embetets

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers erinran vid granskning af bemälda Embetes räkenskaper för år 1871.

I Riksdagens Revisorers den 14 Oktober innevarande år afgifna berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871 hafva, beträffande "Lidlarholmskyrkan", bemälda Revisorer erinrat, att sedan utaf statsanslaget till byggnader och reparationer i Stockholm Öfver-intendents-embetet, på grund af nädigst fastställt generalförslag, till Riksmarskalks-embetet under revisionsåret utbetalt en summa af 255 riksdaler, utgörande dels vaktmästararvode för tillsyn öfver nämnda kyrka, dels ersättning för uppdragning af kyrkans tornur; så hafva för dessa medel afgifvits *särskild* redogörelse, hvilket förekommit Revisorerne mindre lämpligt, då utgifterna vore af den beskaffenhet, att de borde verificeras i Öfver-intendents-embetets räkenskaper, der ofvannämnda statsanslag i öfrigt redovisas;

Och får, såsom häröfver infordradt utlåtande, Öfver-intendents-embetet underdånigst anföra, att, då något hinder för iakttagande af hvad Riksdagens Revisorer genom ofvan omförmälda anmärkning åsyftat ej enligt Embetets förmenande möter, Öfver-intendents-embetet vill för framtiden ställa sig samma anmärkning till efterrättelse. Stockholm den 16 December 1873.

C. FR. DARDEL.

Aug. Ekmarck.

Kongl. General-Tullstyrelsens

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers anmärkning vid granskning af Styrelsens räkenskaper för år 1871.

General-Tullstyrelsen, som genom nådig remiss erhållit befallning att i underdånighet sig utlåta i anledning af en utaf Riksdagens innevarande år församlade Revisorer vid granskning af Tullverkets räkenskaper för år 1871 framställd och uti bilagdt transsumt af deras berättelse intagen anmärkning, har ansett sig böra i ämnet infodra sitt kammar-kontors yttrande, och får Styrelsen, under åberopande af detta yttrande, hvilket härjemte bifogas, tillika i underdånighet öfverlemlana en af kontoret upprättad specifik förteckning, upptagande dels de aflöningsbelopp, som beräknats att för år 1871 utgå till de embets- och tjänstemän samt betjente vid Tullverket, hvilkas befattningar skulle vid blifvande ledighet indragas och för hvilka någon aflöning

icke blifvit uti nämnda års aflöningsstat uppförd, dels löneskilnadsbeloppen för innehafvarne af sådana befattningar, som vid inträffande ledighet komma att utbytas mot andra med lägre löneförmåner förenade tjänster; skolande, i öfverensstämmelse med hvad Revisorerne synas hafva åsyftat, lika beskaffade specifika uppgifter rörande öfvergångsaflönningar för tulltjenstemän och betjente hädanefter biläggas Tullverkets till Eders Kongl. Maj:ts och Rikets Kammar-rätt ingående års-räkenskaper.

Stockholm den 14 November 1873.

A. G:SON BENNICH.

A. BRÄNDSTRÖM.

E. A. HERNBLOM.

Thor Sellinger.

Kammar-kontorets utlåtande.

Då för bedömande af behovet utaf och för granskning af användandet utaf det anslag, stort 63,400 Rdr, hvilket 1870 års Riksdag för år 1871 beviljat till fyllnadsaflönning för sådana tjenstemän, som icke velat ingå på Tullverkets nya aflöningsstat, utan föredragit att kvarstå vid de aflöningsförmåner, hvartill 1868 års stat för-anledde, erfordrades en specifik uppgift å nämnde tjenstemän jemte deras aflönningar efter 1868 års stat, jemförda med aflönningarne enligt normalstat för motsvarande tjenstebefattningar, men enär en sådan uppgift icke funnits bilagd Tullverkets räkenskaper för år 1871, så hafva Riksdagens Revisorer uti sin den 14 sistlidne Oktober afgifna berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871 berörda förhållande till rättelse anmärkt.

Till åtlydnad af erhållen befallning att häröfver afgifva utlåtande får Kontoret ödmjukast anföra följande:

I enlighet med Kongl. Maj:ts nådiga Proposition har Riksdagen år 1870, enligt underdånig skrifvelse den 9 Maj sistnämnda år, vid bestämmandet af Tullverkets aflönings- och omkostnadsstater för år 1871, beviljat ett anslag af 63,640 Rdr under benämning "öfvergångsaflöningsstat". Detta anslag, som icke, på sätt Riksdagens Revisorer synas hafva antagit, varit ämnadt att utgå såsom fyllnadsaflönning åt sådana tulltjenstemän och betjente, som undandragit sig att på den nya aflöningsnormalstaten ingå, var deremot afsedt att lemna tillgång till aflönning åt de tulltjenstemän och betjente, som innehade tjänster, hvilka vid blifvande ledighet dels skulle indragas, och för hvilka 1871 års stat icke upptog några aflöningsbelopp, dels skulle utbytas mot andra befattningar med lägre, i sistnämnda stat upptagna löneförmåner.

På grund af de förhållanden, som voro kända, då Kongl. General-Tullstyrelsen till Kongl. Maj:t ingaf sitt underdåniga förslag till Tullverkets aflöningsstat, upp-

rättade kammar-kontoret en förteckning öfver de tjenstemäns aflöningsbelopp, hvilka borde under år 1871 såsom öfvergångsafföning utgå, ehuru de icke voro i samma års aflöningsstat upptagne, och utvisade denna förteckning, att till sådan aflöning erfordrades ett anslag af 63,640 Rdr. Under antagande att Riksdagens Revisorers anmärkning afser endast det förhållandet, att en utredning af behovet utaf berörda anslag icke blifvit 1871 års räkenskaper bifogad, har kontoret nu upprättat en specifik förteckning öfver de tulltjenstemän och betjente, för hvilkas aflönande ett särskildt anslag utöfver aflöningsstaten för år 1871 erfordrades, och torde denna förteckning få åtfölja det yttrande, Kongl. General-Tullstyrelsen i anledning af Riksdagens Revisorers ifrågavarande anmärkning kan komma att afgifva.

Stockholm af Kongl. General-Tullstyrelsens Kammar-kontor den 13 November 1873.

J. K. L. ENEMAN.

Bilaga.

Kongl. Tullverkets Öfvergångs aflöningsstat för år 1871, upptagande dels aflöningsbeloppen för de embets- och tjänstemän samt betjente, hvilkas befattningar vid blifvande ledigheter indragas och för hvilka aflöningsstaten för år 1871 icke upptager några aflöningsbelopp, dels löneskillnadsbeloppen för innehafvarne af sådana tjänster, hvilka vid blifvande ledigheter utbyttas mot andra befattningar med lägre löneförmåner.

Numerar.	Aflöning, som utgår till tjänste-innehafvare enligt 1868 års stat eller andra nedan angifna grunder.					I 1871 års stat upptagen aflöning, som besparas.	Summa.	Öfvergångs-aflöning.	
	Lön.	Tjenstgörings-penningar.	Jakt- och båtlega.	Hästlega och rese-kostnader.	Total-belopp.				
Kongl. General-Tullstyrelsens Kansli.									
1	Registrator: Lorentz Albert Bäck	2,200				2,000			
1	Aktuarie: Ludvig Engelhardt	2,200				2,200			
2	Notarier: Nils Cedrik Arfvidsson Paul Strandberg	1,500 1,500				1,500 1,500			
							7,400		
1	Registrator och Aktuarie					3,500			
2	Notarier					3,200	6,700	700	
Centraldistriktet.									
Stockholm.									
<i>Tullbevakningsinspektionen.</i>									
1	Vaktmästare: Carl Gust. Larsson	400	300			700		700	
Blockhusuddsstation.									
1	Tullinspektör: C. M. Ekbohrn	800	250	b) 250		1,300		1,300	
Dalarö.									
2	Roddare: C. E. Vendin Sv. Haddorf	300	150			450 450		900	
Östhammar.									
1	Inspektör: J. W. Gezelius	800		b) 30		830	830		
1	Tullkammareföreståndare					200	200	630	
1	Vaktmästare: C. E. Grönstedt	360	140			500		500	
Norrtelge.									
1	Inspektör: C. M. Lindstedt	800	100	b) 50		950	950		
1	Tullkammareföreståndare					200	200	750	
1	Vaktmästare: F. G. Cederqvist	360	140			500		500	
Gefle.									
1	Jaktbåtsman: Johan Gust. Jonsson	360	140			500		500	
Nyköping.									
1	Uppsyningsman: C. P. Johansson	600	100		100	800	800		
1	Vaktmästare					100	100	700	
							Transport	7,180	

Numera- r.	Aflöning, som utgår till tjänste-innehafvare enligt 1868 års stat eller andra nedan an- gifna grunder.					I 1871 års stat upp- tagen af- löning, som be- sparas.	Summa.	Öfver- gångs- aflöning.
	Lön.	Tjänst- görings- pennin- gar.	Jakt- och båtliga.	Hästlega och rese- kostna- der.	Total- belopp.			
	Transport							19,680
	Marstrand.							
1	Vaktmästare: Fredr. Alfr. Möller	360	240		600		600	
	Varberg.							
	<i>Kustbevakningen.</i>							
1	Kustchef: P. G. Kuylenstjerna	1,500	300	br) 500	2,300	bb) 450	2,300	
1	Tullförvaltare						450	
	Halmstad.							
1	Kustsergeant: Johan Dahl	720	180		bb) 450		1,350	
	Engelholm.							
1	Inspektor: N. P. Holmström	1,500	300		400		2,200	
1	Inspektor					1,900	1,900	
	Laholm.							
1	Inspektor: A. J. Wulfcrona	800	150	b) 50			1,000	
1	Tullkammareforeståndare					200	200	
	Södra distriktet.							
	Landskrona.							
2	Vaktmästare: N. Dunér	360	240		600			
	C. A. Adamsson				600		1,200	
	Trelleborg.							
	<i>Kustbevakningen.</i>							
2	Kustroddare: Henrik Malmqvist, enligt 1870 års stat	350	150		500			
	Johan Nilsson Öqvist enl. 1870 års stat				500		1,000	
	Ystad.							
1	Kammarsskrifvare: Bror R. Wengberg, enligt 1869 års stat	1,000	200		1,200		1,200	
	Af anslaget till skrivarebiträde					300	300	
2	Vaktmästare: Nils Peter Dahl, enligt 1869 års stat	500	300		800			
	Carl Malte Lundgren, enligt 1869 års stat				800		1,600	
	<i>Kustbevakningen.</i>							
2	Kustroddare: Adrian Vict. Lindelius, enligt 1870 års stat	350	150		500			
	Olaus Sjöström, enligt 1870 års stat				500		1,000	
	Transport							30,280

Nimerär.	Aflöning, som utgår till tjänste-innehavare enligt 1868 års stat eller andra nedan angifna grunder.					I 1871 års stat upptagen aflöning, som besparas.	Summa.	Öfvergångs-aflöning.
	Lön.	Tjänstgörings-pennin-gar.	Jakt- och båtlega.	Hastlega och rese-kostna-der.	Total-belopp.			
	Transport							30,280
	Åhus.							
1	Vaktmästare: Arvid Jonsson, enligt 1870 års stat	500	200			700		
1	Roddare: Torsten Tufvasson	300	150			450		1,150
	Sydöstra distriktet.							
1	Distriktchef: F. Nisbeth	3,600	1,000			4,600		
1	Distriktchefssekreterare och Tullfiskal: Carl Leissner	1,200	600			1,800		6,400
	Karlshamn.							
	<i>Kustbevakningen.</i>							
3	Kustroddare: J. Johansson	300	150			450		
	S. Månsson					450		
	Johan Hansson					450		1,350
	Ronneby.							
1	Inspektor: A. Sandstedt	800	400	b) 100		1,300	1,300	
1	Uppsyningsman						1,100	200
2	Vaktmästare: C. A. Wahlberg	360	140			500		
	Abram M:son Blomgren					500		1,000
	Kalmar.							
1	Vaktmästare: Carl Aug. Malmberg	360	240			600		600
	<i>Kustbevakningen.</i>							
1	Kustchef: Georg Wilh. Ulfsparre	1,500	300		750	2,550		
1	Kustroddare: Peter Hindricksson, enl. 1870 års stat	350	150			500		3,050
	Pataholm.							
1	Vaktmästare: Lorenz Pettersson	360	140			500		500
	Figeholm.							
1	Vaktmästare: Carl Wilh. Hollander	360	140			500		500
	Gotlands distrikt.							
	Slite.							
1	Vaktmästare: J. N. Rondahl	360	140			500		500
	Vestergarn.							
1	Vaktmästare: E. G. Jacksson	360	140			500		500
						Transport		46,030

Numerär.	Aflöning, som utgår till tjänste-innehafvare enligt 1868 års stat eller andra nedan angifna grunder.					I 1871 års stat upptagen aflöning, som besparas.	Summa.	Öfvergångs-aflöning.
	Lön.	Tjenstgörings-pennin-gar.	Jakt-och båtlega.	Hästlega och rese-kostna-der.	Total-belopp.			
	Transport							46,030
	Kylley.							
1	Vaktmästare vid Lörje: C. Bångfaldt	360	140	b) 30		530		530
	Katthammarsvik.							
1	Vaktmästare: N. P. Söderman	360	140			500		500
	Fårösund.							
1	Vaktmästare: Nils Åkesson	360	140			500		500
	Kappelshamn.							
1	Vaktmästare: M. P. Garstedt	360	140			500		500
	Ljugarn.							
1	Vaktmästare: Olof Math. Sundahl	360	140			500		500
	Norra distriktet							
1	Tullfiskal: E. F. Holm	900				900		900
	Haparanda.							
	<i>Gränsbevakningen.</i>							
2	Gränssergeanter: O. N. Holst	540	360			900		
	Gust. Wilh. Green					900		
9	Gränsvakter: E. Rönnbäck	300	300			600		
	J. P. Sundberg					600		
	E. G. Sundberg					600		
	P. Nordström					600		
	A. B. Fogman					600		
	C. F. Nilsson					600		
	O. W. Green					600		
	Isak Wilh. Asplund					600		
	Joh. Strömberg					600		7,200
	Inre bevakningsdistriktet.							
	Jönköping.							
1	Vaktmästare: Peter Nilsson, enl. 1869 års stat	500	200			700		700
	Wermlands och Elfsborgs läns gränsdistrikt.							
	Filipstad.							
1	Inspektor: J. Bromell	800				800	800	
1	Tullkammarföreståndare						200	600
	Transport							57,960

Numerär.	Aflöning, som utgår till tjänste-innehavare enligt 1860 års stat eller under nedan angifna grunder.					I 1870 års stat upptagen aflöning, som be-sparas.	Summa.	Öfver-gångs-aflöning.
	Lon.	Tjenstgörings-pennin-gar.	Jakt- och båtlega	Hästlega och rese-kostna-der.	Total-belopp.			
	Transport							57,960
	Venersborg.							
1	Vaktmästare: Torsten Larsson	360	140		500			500
	Åmål.							
1	Vaktmästare: Conrad Bökman	360	140		500			500
	Kopparbergs läns gräns-distrikt.							
	Falun.							
1	Tullförvaltare: M. W. Collén	1,500			1,500		1,500	
1	Tullkammarföreståndare					200	200	1,300
	Jemtlands läns gränsdistrikt.							
	Melen.							
1	Bevakningskontrollör: N. G. Rödén	800	100		300	1,200		
2	Gränsridare: N. O. N. Fjellström	360	20		240	620		
	M. Lindgren	360			240	600		2,420
	Funäsdalen.							
1	Gränsridare: Adolf Joh. Sture	360	240			600		
1	Resevaktmästare: Olof M. Hånes	250	110			360		960
Summa Rdr Rmt							63,640	

Kongl. Skogsstyrelsnes

underdåniga utlåtande öfver Riksdagens Revisorers framställning vid granskning af Styrelsens räkenskaper för år 1871.

Med anledning af infordradt underdånigt utlåtande öfver hvad som förekommer rörande Skogs-Institutet uti Riksdagens Revisorers den 14 Oktober 1873 afgifna berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871, får Skogsstyrelsen underdånigst anföra följande:

Rörande det anmärkta fåtal lärjungar, Institutet år från år räknar, så torde denna omständighet hufvudsakligen vara att tillskrifva den knappa aflöning, staten består sina skogstjenstemän, då de efter åtskilliga års lönlöst arbete omsider lyckas

erhålla en jägmästarebefattning, samt den ringa utsigt att derefter, förr än i en långt aflägsen framtid, uppnå några högre löneinkomster, hvilken omständighet torde vara tillräcklig att afskräcka andra än dem, som hafva en öfvervägande kallelse för denna bana, att derpå ingå.

Hvad beträffar uthyrandet af f. d. direktörsvåningen, så har Styrelsen ingalunda förbisett behovet af att framdeles anslå den mindre boställsvåningen, som nu af t. f. direktören disponeras, till lärorum, samtidigt hvarmed den nu uthyrda våningen skulle såsom boställe åt Institutets direktör öfverlemnas, men då under de senare åren fråga uppstått hos Riksdagen först om Institutets förläggande till något landbruksinstitut, derefter om detsammans sammansläende med åtskilliga andra tekniska läroverk, hvilken sistnämnde fråga ännu icke är afgjord, har Styrelsen ansett lärorummens med kostnader förenade utvidgning böra uppskjutas, till dess det visat sig, huruvida Institutet kommer att qvarstanna der det nu finnes. Då den lediga våningen, för att icke stå alldeles utan nytta, likväl borde under tiden på något sätt användas, hvilket kunde ske endast derigenom att densamma uthyrdes, och Styrelsen ansåg fördelen deraf — att, efter det nu så lämpade sig, den af Styrelsens föredragande, hvilken har att handlägga alla frågor rörande undervisningens ordnande och ändamålsenliga gång vid Institutet, derstädes hade sin bostad, helst som nya stadgar för skogsläroverken vid denna tid voro att förvänta — fullt uppväga det möjligen något högre hyresbelopp, som utaf en främmande person kunnat erhållas, så fann sig Styrelsen böra i underdånighet förorda Sekreteraren C. A. T. Björkmans underdåniga ansökning till Eders Kongl. Maj:t af den 28 April 1870 om berörde vånings förhyrande till det erbjudna priset.

I afseende å hvad som rörande Skogs-institutets boksamling förekommer, får Styrelsen underdånigst åberopa bifogade, af t. f. Direktören vid Institutet C. G. Holmerz till Styrelsen ingifna anförande.

Stockholm den 18 November 1873.

A. E. ROS.

E. O. Wannqvist.

T. f. Direktörens vid Skogs-institutet
utlåtande

Till Kongl. Skogs-Styrelsen.

Med anledning af Kongl. Skogsstyrelsens skrifvelse af den 3 dennes, hvori upplysningar infordras öfver ett skrifvelsen bifogadt transsumt af Riksdagens Revisorers den 14 Oktober 1873 afgifna berättelse, får jag vördsammast anföras:

Att, när jag i början af Oktober förlidet år tillträdde min befattning som t. f. direktör för Skogs-institutet, katalogen öfver Skogs-institutets boksamling endast upptog de böcker, som erhållits före 1870 års början. Jag upprättade då en förteckning öfver alla böcker, hvarmed boksamlingen blifvit ökad sedan sagde tid, hvilken förteckning således fullständigt kompletterar katalogen.

Den gamla katalogens uppställning lämpar sig ej för en större boksamling, som årligen ökas, hvarför jag ock börjat upprätta en ny katalog öfver Skogs-institutets boksamling.

Under sådana förhållanden ansåg jag det olämpligt att införa de nytillkomna böckerna i den gamla katalogen, synnerligast som deras införande skulle ytterligare försvårat återfinnandet af en sökt bok. Hvad den nyupprättade katalogen angår, hoppas jag, att den skall bli färdig under loppet af nästa år.

Kongl. Skogs-institutet den 10 November 1873.

C. G. Holmerz.

Direktionens för Kongl. Maj:ts Hofkapell och Teatrar

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers yttrande vid granskning af Kongl. Teatrarnes räkenskaper för år 1871.

Sedan Eders Kongl. Maj:t under den 17 nästlidne Oktober i nåder befallt Direktionen för Eders Kongl. Maj:ts Hofkapell och Teatrar att inkomma med underdånigt utlåtande öfver hvad i Riksdagens senast församlade Revisorers berättelse förekommer rörande Eders Kongl. Maj:ts Teatrar, vågar Direktionen — som med tillfredsställelse erfarit Revisorernes välvilliga erkännande af den omsorg, hvarmed Teatrarnes, statsverket numera tillhöriga attributer, kostymer och dekorationer förvaras, ehuru väl de dertill afsedda lokalerna syntes trånga och olämpliga — i underdånighet anföra, beträffande denna senare omständighet, att, enär ifrågavarande förvaringsrum böra vara belägna i närheten af scenen och verkstäderna, det anmärkta missförhållandet icke, utan en ytterligare utvidgning af operahuset, kan afhjelpas; men att, då en del af attribut- och dekorationsförrådet blifver till ett under byggnad varande magasin vid Dramatiska teatern förflyttad, utrymmet i Operahuset framdeles i någon mån derigenom kommer att förökas.

Stockholm den 4 November 1873.

ERIK AF EDHOLM.

Oscar Wiklander.

Kanslers-embetets vid de Kongl. Universiteten

undedåniga utlåtande, i anledning af
Riksdagens Revisorers år 1873 afgifna
berättelse.

Sedan de akademiska konsistorierna vid rikets universitet afgifvit infortrade utlåtanden öfver Riksdagens Revisorers, med anledning af granskningen af Statsverkets och dess fonders tillstånd, styrelse och förvaltning för år 1871, gjorda anmärkningar vid universitetens räkenskaper, får jag härmed dessa utlåtanden tillika med remissakten i underdånighet insända.

Revisorerne som funnit universitetens räkenskaper vara uppställda efter helt olika grunder, men såväl för jemförelsens anställande som för granskningen i allmänhet ansett det vara af vigt, att båda universitetens räkenskaper uppställas på ett "likartadt sätt", hafva ifrågasatt, huruvida icke ett nytt, efter lämplig metod uppgjort formulär borde till iakttagande vid båda universiteten fastställas.

Hvartdera konsistoriet svarar härför, att det för sin del finner det nu begagnade formuläret vid sitt universitet motsvara ändamålet. Konsistorium i Upsala förklarar sig likväl icke hafva något att erinra mot en ändring i formuläret, derest räkenskaperna derigenom kunde blifva tydligare, hvaremot konsistoriet i Lund betvivlar, huruvida, i anseende till den olika beskaffenheten af inkomster och utgifter vid de två universiteten, likhet i räkenskapsuppställningen kunde genomföras utan betydliga svårigheter och utan att möjligen leda till onödig och kostsam förveckling vid det universitet, hvares förhållanden medgifva ett enklare förfaringssätt.

Då de källor, från hvilka de två universiteten hemta sina inkomster, äro i flera hänseenden väsentligt olika; då den ganska betydliga jordegendoms massa, som fördelad på landboskap och arrenden, tillhör universitetet i Upsala, påkallar en räkenskapsföring, hvilken för Lunds universitet är obehöflig, medan åter der andra förhållanden förekomma, som fordra sin speciela räkenskap; och då det väl dock i alla fall är gifvet, att räkenskapernas uppställningsform måste i sin mån bero af inkomstkällornas art och beskaffenhet; torde den af Revisorerne såsom hufvudmotiv för sitt förslag anförda lättnaden vid jemförelsens anställande icke kunna anses vara af den vigt, att endast på sådan grund förändring borde vidtagas i uppställningen af räkenskaper, som hittills funnits fullt motsvara sitt ändamål; Och tillåter jag mig fördenskull i underdånighet hemställa, huruvida, vid sådant förhållande, Revisorernes för öfrigt endast hypotetiskt framställda förslag må anses böra till vidare åtgärd föränleda.

Stockholm den 31 December 1873.

HENNING HAMILTON.

Consistorii Majoris i Upsala
undedåniga utlåtande.

Sedan, med anledning af en Riksdagens Revisorers, vid verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871,

framställning derom, att då Upsala och Lunds universitets räkenskaper äro uppställda efter helt olika grunder, men det för granskning äfvensom för jemförelses anställande vore af vigt, att båda universitetens räkenskaper på ett likartadt sätt uppställdes, Revisorerne ansett sig böra ifrågasätta, huruvida icke ett nytt, efter lämplig metod upprättadt formulär borde till iakttagande vid begge universiteten fastställas, Consistorii Academici Majoris underdåniga utlåtande öfver Revisorernes förberörda framställning blifvit af universitetets Kansler den 3 i denna månad infor dradt, får Consistorium Academicum Majus, enär Riksdagens Revisorer icke framställt någon anmärkning emot Upsala universitets räkenskaper eller infor drat något förslag till förändring i desamma, i underdånighet endast meddela, att Consistorium Academicum Majus för sin del icke har något att erinra mot en ändring i formuläret för Upsala universitets räkenskaper, derest dessa derigenom kunde blifva tydligare och bättre samt möjligen uppställda lika med Lunds universitets räkenskaper.

Upsala den 22 November 1873.

AUG. ALMÉN.

n. v. Rektor.

GUSTAF SVANBERG W. E. SVEDELIUS. A. J. ANGSTRÖM.

C. Y. SAHLIN. C. A. CORNELIUS. E. V. NORDLING. TH. HAGBERG.

G. Ekeröth.

Consistorii Majoris i Lund
utlåtande.

Till Kanslärsemetet vid Lunds Universitet.

Sedan Riksdagens Revisorer funnit det vara för granskning äfvensom för jemförelses anställande af vigt, att begge universitetens räkenskaper, som voro uppställda efter helt olika grunder, blefve på ett likartadt sätt uppgjorda, och förty hemställt, huruvida icke ett nytt, efter en lämplig metod upprättadt formulär borde i sådant afseende till iakttagande vid båda universiteten fastställas, så har Kanslers-embetet, till hvars utlåtande nämnda hemställen blifvit remitterad, anmodat Consistorium Academicum Majus att deröfver yttrande afgifva.

Med anledning häraf har Consistorium i frågan inhemtat betänkande af Consistorium Minus, som under den 12 innevarande månad sig yttrat, att Consistorii Minoris nuvarande ledamöter, hvilka äfven under föregående år såsom medlemmar af bemälda Consistorium, haft tillfälle att taga närmare kännedom om det sätt, hvarpå Lunds universitets räkenskaper äro uppställda, nu tagit detta räkenskapssätt i förnyadt skärskådande och dervid funnit detsamma fullt tillfredsställande, enär derigenom

åstadkommes full öfverskådlig het och pålitlig kontroll i förening med sådan korthet, att universitetets hufvudbok för år 1871 — det år, som Statsrevisorernes anmärkning närmast afser — ej omfattar mer än 46 folioblåd, oberäknadt specialräkningar och verifikationer. Huruvida det här använda räkenskapssättet vore tillämpligt äfven för Upsala universitet, eller om det medgäve en nog bekvämlig jemförelse med förhållandena derstädes ansåg Consistorium Minus sig, i saknad af tillgång till nämnda universitetets räkenskaper, icke kunna bedöma, men föreställde sig att uppgörandet och fastställandet af ett alldeles lika formulär för begge universitetens räkenskaper *dels* torde vara förenadt med icke obetydliga svårigheter i anseende till många förekommande olikheter i såväl tillgångars som utgifters beskaffenhet, *dels* lätteligen kunde leda till onödig och kostsam förveckling af räkenskaperna vid det universitet, hvars förhållanden tillåta ett enklare förfaringssätt, *dels* också måste verka särdeles hindersamt i afseende på införandet af sådana förenklingar och förbättringar i räkenskapsföringen, hvartill antingen inträdda förändringar eller fortsatt erfarenhet kunde föranleda.

I Consistorii Minoris omförmälda yttrande anser Consistorium Majus sig böra till alla delar instämma.

Lund den 18 December 1873.

G. K. HAMILTON.

C. F. NAUMANN.

E. M. OLDE.

C. OLBERS.

C. W. SKARSTEDT.

J. BORELIUS.

PH. HUMBLA.

C. H. UGGLA.

C. A. WALBERG.

C. F. E. BJÖRLING.

J. Kreüger.

Kongl. Sundhetskollégii

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers framställning vid granskning af Kollégii räkenskaper för år 1871.

Till fullgörande af Eders Kongl. Maj:ts uti nådig remiss den 17 sistlidne Oktober meddelade befallning, får Sundhetskollégium afgifva underdånigt utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers gjorda framställning rörande ifrågasatt förändring i det nuvarande sättet för liqviderandet af provincialläkarnes rese- och traktamentsräkningar för tjensteförrättningar.

I samma mån antalet af de penningeförsändelser, hvilka från Sundhets-kollegium utgått till liqviderande af räkningar för tjensteförrättningar, under de senare åren tilltagit, har Kollegium fått erfara behovet af ett förändradt sätt för dessa liquiders verkställande och på grund deraf, redan innan Riksdagens Revisorers framställning härom kom Kollegium tillhanda, hos Eders Kongl. Maj:t hemställt om förändradt sätt för liqviderande icke allenast af provincialläkares, utan äfven af veterinärers räkningar för tjensteförrättningar samt apotekares för medikamenter till fattige sjuke. Alldenstund Riksdagens Revisorers förslag härutinnan hufvudsakligen öfverensstämmer med det af Sundhets-kollegium framsälda, har Kollegium om det förra intet annat utlåtande att afgifva, än att åberopa detsamma såsom stöd för sitt eget redan gjorda förslag; dock med den anmärkning, att, om Riksdagens Revisorer afsett öfverflyttandet af ifrågavarande räkningars slutliga granskning till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, detta svårligen torde låta sig göra, emedan denna granskning är beroende på bedömandet af den med räkningen följande reserapportens eller det rättsmedicinska protokollets fullständighet samt behöriga beskaffenhet i öfrigt och icke läser kunna af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande öfvertagas. Sundhets-kollegium skulle ock alltför länge förblifva i okunnighet om sjukdomsförhållandet inom landet, i fall de med räkningarne följande rapporter först vid kvartalens slut komme Kollegium tillhanda.

Den inskränkning i skrivelsernas antal, hvilken Riksdagens Revisorer åsyftat, har Sundhets-kollegium ansett kunna i alla fall vinnas derigenom, att de med påskrift försedda räkningarne afsändas från Kollegium till Läns-styrelserna utan att vara åtföljda af särskild skrifvelse; de torde äfven, såsom af några Läns-styrelser redan under flera år iakttagits, kunna på samma sätt till Kollegium insändas.

Stockholm den 21 November 1873.

N. J. BERLIN.

C. U. SONDEN. O. F. HALLIN. A. H. WISTRAND. EDV. EDHOLM.

A. J. Bruzelius.

Kongl. Serafmer-ordens- gillet

underdåniga utlåtande, i anledning af Riksdagens Revisorers anmärkningar vid granskning af Allmänna hospitals- och barnhusfondens räkenskaper för år 1871.

I anledning af Riksdagens Revisorers, vid granskning af allmänna hospitals- och barnhusfondens förvaltning under år 1871, framställda anmärkningar, får, till följd

af erhållen nådig remiss, Serafimer-ordens-gillet, beträffande det förhållande, att, sedan längre tid tillbaka, såsom återstående betalning för en del hospitals öfverskotts-spanmål, balanseras ett sammanlagdt belopp af 22,224 rdr 99 öre, i underdånighet anföra, det Ordens-gillet, som äfvenledes funnit detta förhållande anmärkningsvärdt, i följd deraf förständigat sitt kammarkontor att skyndsamt söka utreda hvilka de särskilda fordringsposter äro, om hvilka här är fråga, samt anledningarne till deras balanserande på sätt som skett; viljande Ordens-gillet, efter inhemtande af härom erforderliga upplysningar, vidtaga den åtgärd, som i hvarje särskildt fall må vara af nöden, på det fordringen måtte vara indrifven eller i behörig ordning till afskrifning befordrad.

Hvad åter angår anmärkningen derom, att, beträffande under Serafimer-ordens-gillet förvaltning ställda s. k. Qveckfeldtska, Adelsvårdska och Rönnowska fonderna, endast derå upplupna räntor, men icke fondernas utlånta kapital, inginge i hufvud-räkningen, torde vara tillfyllest att fästa uppmärksamheten derå, att dessa fonder icke tillhöra allmänna hospitals- och barnhusfonden eller med denna hafva någon gemenskap, utan äro enskilda donationer, ställda under omedelbar förvaltning af Serafimer-ordens-gillet, hvilket använder deras afkastning i enlighet med gifvarnes derom lemnade föreskrifter. Rättast hade således varit, att ifrågavarande, så väl som andra lika beskaffade, donationers medel hvarken till kapital eller ränta blifvit med allmänna fondens sammanförda. Nu har dock sedan längre tid tillbaka redovisning för de årligen influtna räntemedlen skett i hospitalsfondens hufvudbok; men detta kan lätteligen ändras och särskild bokföring för dessa fonders så väl kapital som räntor införas.

Stockholm den 10 December 1873.

G. A. SPARRE.

OL. IM. FÄHRÆUS.

J. M. BJÖRNSTJERNA.

T. A. Billbergh.

Direktionens för Danviks Hospital

underdåniga utlåtande öfver Riksdagens Revisorers anmärkning vid granskning af Hospitalets räkenskaper för år 1871.

Då uti Danviks hospitals räkenskaper för år 1871 fortfarande balanserades åtskilliga fordringar, härledande sig från räkningar med dels förre Ombudsmannen J. Ekerman och dels Läns-styrelserna i Upsala, Nyköping, Stockholm och Westerås än för 1817 och föregående år, äfvensom för sedermera förflutne tid, hvarom senast vid 1867 års statsrevision anmärkning blifvit framställd, hafva Riksdagens innevarande år

församlade Revisorer ånyo fästade uppmärksamheten å angelägenheten deraf, att dessa balansfrågor blifva slutligen afgjorda; i anledning hvaraf Eders Kongl. Maj:t genom nådig remiss den 17 sistlidne Oktober anbefallt Direktionen öfver nämnda hospital att inkomma med underdånigt utlåtande.

Till fullgörande häraf får Direktionen i underdånighet meddela, att, sedan Direktionen, på sätt i dess underdåniga utlåtande den 30 December 1867 blifvit anfördt, genom resolution den 10 Augusti 1858 afgjort frågan om dem afförenämnde balanser, som tillkommit från äldre tider till och med år 1838, men Eders Kongl. Maj:ts och rikets Kammarrätt medelst utslag den 31 Januari 1859 återförvisat ärendet till närmare utredning af Direktionen, så hafva förnyade undersökningar i detta ändamål egt rum, hvarvid svårigheter mött att så fullständigt som önskligt varit erhålla upplysning om ifrågavarande, under en längesedan förfluten tidrymd tillkomna balansposter. Angående åtskilliga af dessa, nemligen alla balanser från och med 1817 och föregående år till och med 1838, har emellertid Direktionen nu meddelat beslut, som blifvit Kammarrättens pröfning understäldt; och för de återstående, hvilka påkalla ytterligare undersökning, vidtagas åtgärder för att, så skyndsamt som möjligt, få desamma utredda och afgjorda.

Stockholm den 12 December 1873.

F. O. SCHAGER.

JOH. BÄCKSTRÖM.

C. M. NORBIN.

FR. BERGSTRÖM.

ALB. TÖRNQVIST.

CARL EDLING.

• *G. Edgren.*

Direktionens för folkskole- lärares pensionsinrättning

underdåniga utlåtande, i anledning af hvad Riksdagens Revisorer anfördt vid granskning af inrättningens räkenskaper för år 1871.

Med anledning af hvad Riksdagens Revisorer i deras den 14 sistlidne Oktober afgifna berättelse om verkställd granskning af Statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning år 1871 anfördt i afseende å Folkskolelärares pensionsinrättning, nemligen att förvaltningsutgifterna, särdeles kostnaderna för sjelfva styrelsen, syntes Revisorerne icke stå i rätt förhållande till de förvaltningsåtgärder, som hittills erfordrats, får, till följd af erhållen nådig remiss, denna inrättnings Direktion i underdånighet åberopa dels hvad Direktionen uti underdånigt utlåtande den 26 November 1870 yttrat rörande enahanda framställning af det årets

statsrevision, dels hvad de fem ledamöter af senaste statsrevision, hvilka sig mot nu förevarande framställning reserverat, i saken erinrat -- hvarjemte Direktionen får, beträffande den utveckling inrättningen vunnit under åren 1867—1872, hvarunder någon förändring i de till Direktionens ledamöter och tjenstemän utgående arvoden icke egt rum, upplysningsvis lemna följande uppgifter:

	Inkomna mål.	Folkskole. distrikt.	Delegande lärare- tjenster.	Pensionärer.	Pensions- belopp.	Kapital vid årets slut.
År 1867	146	2,177	2,825	4	325: —	293,322: 10
” 1869	226	2,186	2,886	49	11,887: 97	479,215: 86
” 1872	337	2,218	3,071	132	33,005: —	680,186: 36

Stockholm den 8 November 1873.

N. J. BERLIN.

A. H. FOCK.

J. H. DUMRATH.

C. F. Smerling.

Register.

		A.	Revisions- berättelsen.	Utlåtandet.	Reservationer.
<i>Afvittringar</i> och skiften	Sid.		182.		
<i>Akademien</i> , svenska	"		195.		
" Kongl. Vetenskaps-	"		196.		
" " Vitterhets-, Historie- och An- tiqvitetens	"		198.		
" för de fria konsterna	"		199.		287.
" Landtbruks-	"		106.	311.	
" Musikaliska	"		200.		
<i>Aktoratsräkning</i> , Kammarrättens	"		144.		
<i>Almare Ståkes</i> bros arrendemedelsfond	"		140.		
<i>Alnarps</i> Landtbruks-institut	"		102.	309.	286.
<i>Amiralitets-krigsmanskassan</i>	"		233.		
<i>Arfprinsens palats</i> ,	"		6.		
<i>Arméens pensionskassa</i>	"		230.		
<i>Armé-förvaltningen</i>	"		19.	296.	260.
 B. 					
<i>Barnbördshuset</i> , allmänna	"		192.		
<i>Barnhus</i> , Stockholms allmänna	"		212.		289.
<i>Barthélemy</i> , S:t, kolonien	"		161.		287.
<i>Beklädnads-direktionernas</i> vid indelta regemen- tena redogörelser; sammandrag af	"		30.		
<i>Bergman</i> , landshöfding; redovisning af	"		123.		
<i>Beskattningsväsendets förenkling</i>	"		127.		
<i>Beväringen</i>	"		42.		
<i>Bevärings-beklädnads-direktionernas</i> redogörelser; sammandrag af	"		31.		
<i>Bevärings-fonden</i> , allmänna	"		39.		
<i>Beväringsmanskapets invalid- och pensions-fond</i>	"		39.		
<i>Bibelkommissionen</i>	"		219.		

	Revisions-berättelsen.	Utlåtandet.	Reservationer.
<i>Biblioteket, Kongl.</i>	Sid. 166.		
<i>Biskopslöne-regleringsfonden</i>	” 143.		
<i>Borås, tekniska elementarskolan i</i>	” 115.		
<i>Boställsskogars indelning till regelbunden hus-hållning.</i>	” 152.		
<i>Brännvins-kontroll-byrå, Civil-departementets</i>	” 121.		
<i>Böda, skogsskolan å</i>	” 156.		

C.

<i>Carl XII:s-monumentet, fonden för</i>	” 144.		
<i>Cellfångelsebyggnader, anslag till</i>	” 14.		
<i>Central-institutet, gymnastiska</i>	” 190.		
<i>Chalmerska slöjdskolan</i>	” 115.		
<i>Civil-departementet</i>	” 75.		
<i>Civilstatens pensions-inrättning</i>	” 228.		

D.

<i>Danielslund, skogsskolan vid</i>	” 156.		
<i>Danviks hospital</i>	” 209.	331.	
<i>Depositionsmedel, Öfverståthållare-embetets</i>	” 80.		
<i>Domkyrkorna</i>	” 216.		290.
<i>Drottningholms slott</i>	” 7.		
<i>Drottningholms broars arrendemedels-fond</i>	” 140.		
<i>Drottninghuset</i>	” 208.		
<i>Döfstumma och blindas, Allmänna Institutet för</i>	” 202.		

E.

<i>Ecklesiastik-departementet</i>	” 166.		
<i>Ekonomiska karteverket</i>	” 122.		
<i>Elementarläroverken</i>	” 168.		
<i>Elementarskolan, nya</i>	” 178.		
<i>Elfdals pastorats regleringsfond</i>	” 141.		
<i>En per mille-fonden</i>	” 32.		
<i>Eskilstuna, tekniska elementarskolan i</i>	” 115.		
<i>Expens- och aflöningsräkningar till åttonde hufvudtiteln</i>	” 220.		

F.

	Sid.	Revisionsberättelsen.	Utlåtandet.	Reservationer.
<i>Filénska testamentfonden</i>	136.			
<i>Finans-departementet</i>	127.			
<i>Fiskeriförsök; redogörelse för medel, anslagne till</i>	108.			
<i>Flygsandsplanteringsfond, Kristianstads läns</i>	139.			
<i>Folkskole-lärarnes pensions-inrättning</i>	237.		332.	291.
<i>Folkundervisningens normalskola</i>	189.			
<i>Fonden för blesserade officerare och underoffice-</i>				
<i>rare</i>	136.			
<i>Fångvårds-anslaget</i>	11.			
<i>Fångvårds-styrelsen</i>	11.		292.	
<i>Fängelse-byggnader, extra anslag till</i>	13.			
<i>Fängelser, härads- och stads; anslag till</i>	13.			
<i>" efter cellsystemet; " " " "</i>	14.			
<i>Förenade mötespassevolansfonden</i>	33.			
<i>Förvaltningen af sjöärendena</i>	52.			281.

G.

<i>Garnissonssjukhuset, allmänna</i>	48.	
<i>General-landtmäteri-kontoret</i>	76.	
<i>General-Poststyrelsen</i>	146.	
<i>Geologiska undersökningar; anslag för fortsätt-</i>		
<i>ning af</i>	125.	
<i>Gripsholms Kongl. lustslott</i>	8.	
<i>Gymnastiska Central-institutet</i>	190.	

H.

<i>Haga lustslott</i>	9.	
<i>Handels- och sjöfarts-fonden</i>	119.	
<i>Handelsflottans pensions-anstalt</i>	236.	
<i>Hisingen, hospitalbyggnaden ä</i>	206.	
<i>Hospitals- och barnhus-fonden, allmänna</i>	204.	
<i>Hufvudtiteln, första</i>	5.	
<i>" andra</i>	11.	
<i>" tredje</i>	16.	
<i>" fjerde</i>	19.	
<i>" femte</i>	52.	
<i>" sjette</i>	75.	
<i>" sjunde</i>	127.	
<i>" åttonde</i>	166.	
<i>" nionde</i>	228.	

	Revisions- berättelsen.	Utlåtandet. Reservationer.
<i>Hunneberg, skogsskolan å</i>	Sid. 156.	
<i>Hvitfeldtska stipendiefonden</i>	” 186.	
<i>Häkten, läns- och krono-; vård och underhåll af</i>	” 12.	
<i>Häradsfängelser, anslag till</i>	” 13.	

I.

<i>Indelta armén</i>	” 41.	
<i>Indragningsstaterna, Pensions- och</i>	” 228.	
<i>Invalidfond, beväringmanskapets</i>	” 39.	270.
<i>Invalidhusfonden</i>	” 38.	270.

J.

<i>Jemtlands läns karta, försäljningen af</i>	” 76.	
” <i>roteringskassa</i>	” 50.	
<i>Jernvägbyggnader, statens</i>	” 84.	
” <i>styrelsen öfver</i>	” 84.	
<i>Jernvägstrafik, statens</i>	” 93.	
<i>Jordeboksväsendet</i>	” 127.	
<i>Justitie-departementet</i>	” 11.	

K.

<i>Kabinettskassan</i>	” 16.	
<i>Kammar-rättens aktoratsräkning</i>	” 144.	
<i>Kanslers-embetet vid universiteten</i>	”	327.
<i>Karlskrona, anslag till uppförande af nytt straf- fängelse i</i>	” 13.	
” <i>Revisorernes besök i</i>	” 65.	284.
” <i>fästningsbyggnad</i>	” 65.	
<i>Karolinska mediko-kirurgiska institutet</i>	” 185.	
<i>Komitéer, kostnader för</i>	” 252.	
<i>Konsistorierna</i>	” 168.	
<i>Konsistorium i Göteborg</i>	” 176.	
” <i>Hernösand</i>	” 174.	
” <i>Kalmar</i>	” 174.	
” <i>Karlstad</i>	” 174.	
” <i>Linköping</i>	” 168.	
” <i>Lund</i>	” 172.	
” <i>Skara</i>	” 170.	

	Revisions-berättelsen.	Utlåtandet.	Reservationer.
<i>Konsistorium</i> i Stockholms stad Sid.	176.		
" " Strengnäs "	170.		
" " Upsala "	168.		
" " Vesterås "	170.		
" " Vexjö "	172.		
" " Visby "	176.		
<i>Konstantinopel</i> , anslag till underhåll af svenska kronans hus i "	17.		
<i>Konsulsfonden</i> "	18.		255.
<i>Kontrollstämpelmedel</i> "	133.		
<i>Kontrollverket</i> "	133.		
<i>Kostnaderna</i> för åtskilliga allmänna verk och inrättningar "	250.		
<i>Krigsskolan</i> "	49.		
<i>Kronohäkten</i> , anslag till "	12.		
<i>Kronoräkenskaper</i> och länens landsböcker "	77.		
<i>Kronouppbördsverket</i> , statsverkets bidrag till aflöning af "	81.		

L.

<i>Landsböcker</i> och kronoräkenskaper, länens "	77.	294.	
<i>Landshöfdinge-ackords-amoteringsfonden</i> "	138.		
<i>Landshofdinge-löneregleringsfonden</i> "	137.		
<i>Landbruks-akademien</i> "	106.	311.	
<i>Landbruks-institut: Ultuna</i> "	100.		
" " Alnarp "	102.	309.	286.
<i>Landtförsvars-departementet</i> "	19.		
<i>Landmåteri-kontoret</i> "	76.		
<i>Liunggren</i> , öfveringeniör; redogörelse af "	122.		
<i>Lomma församlings kyrkobyggnad</i> , anslag till "	103.		
<i>London</i> , svenska kyrkan i "	17.		
<i>Längmanska testamentsfonden</i> "	142.		
<i>Länshäkten</i> , anslag till "	12.		
<i>Lärarinne-seminarium</i> , direktionen för "	188.		
<i>Läroverken</i> "	178.		

M.

<i>Malmö</i> , tekniska elementarskolan i "	115.		
<i>Militie-boställs-kassan</i> "	37.		272.
<i>Myntverket</i> "	132.		
<i>Mötespassevolans-fonden</i> , förenade "	33.		274.

N.

	Sid.	Revisionsberättelsen.	Utlåtandet. Reservationer.
<i>Nationalmuseum</i>	167.		
<i>Naturhistoriska Riksmuseum</i>	196.		
<i>Navigationsskolorna</i>	117.		
<i>Norénska fonden</i>	135.		
<i>Normalskola, folkundervisningens</i>	189.		
<i>Norrbottens hästjägaresqvadrons fond</i>	34.		276.
<i>Norrköping, tekniska elementarskolan i</i>	115.		
<i>Nya elementarskolan i Stockholm</i>	178.		

O.

<i>Officerare, blesserade; fonden för</i>	136.		
<i>Omberg, skogsskolan å</i>	156.		
<i>Omkostnaderna för åtskilliga allmänna verk och inrättningar</i>	250.		

P.

<i>Palmqvistska fonden för Stockholms befästade</i>	40.		272.
<i>Pensionsfond, beväringmanskapets</i>	39.		
<i>Postverket</i>	146.		
<i>Presterskapets lönerogleringsfond</i>	142.		

R.

<i>Ramsele pastorsboställes skogsförsäljningfond</i>	140.		
<i>Reservationer</i>	255.		
<i>Riddarholmskyrkan</i>	218.		
<i>Riksmuseum, naturhistoriska</i>	196.		
<i>Roteringskassa, Jemtlands</i>	50.		

S.

<i>S:t Barthélemy</i>	161.		
<i>Sammandrag öfver samtliga allmänna verks och inrättningars tillgångar och skulder</i>	240.		
<i>Sandplanteringar i Hallands län</i>	157.		
<i>Schäferimedlen, redogörelse för</i>	107.		
<i>Seminarium för bildande af lärarinnor</i>	188.		

	Revisions- berättelsen,	Utlåtandet.	Reservationer.
<i>Serafimer-lasarettet</i>	Sid. 203.		
<i>Serafimer-ordensgillet</i>	—	330.	
<i>Sillre, skogsskolan å</i>	156.		
<i>Sjöförsvars-departementet</i>	52.		
<i>Skiften och afvittringar</i>	82.		
<i>Skogs-institutet</i>	154.		
<i>Skogsplanteringskassan</i>	138.		
<i>Skogs-skolorna</i>	156.		
<i>Skogs-styrelsen</i>	151.	324.	
<i>Slottet, Kongl.; anslag till reparationer å</i>	6.		
<i>Slöjdskolan i Stockholm</i>	115.		
<i>Stadsfängelser, anslag till</i>	13.		
<i>Stambanor: södra</i>	85.		
" nordvestra	86.		
" östra	89.		
" sammanbindningsbanan genom Stock- holm	88.		
" norra	90.		
<i>Stamholländerierna</i>	104,108.		
<i>Statistiskt sammandrag öfver Armé-förvaltningens utgifter</i>	20.		
<i>Statistiska tabellkommissionen</i>	75.		
<i>Stats-kontoret</i>	127.		
<i>Stockholms slott, anslag till reparationer å</i>	5.		
<i>Stockholms stads undervisningsverk</i>	176.		
<i>Stockholms stads kronoräkenskaper</i>	177.		
<i>Strömsholms slott</i>	10.		
<i>Stuteri-öfverstyrelsen och stuterierna</i>	110.	312.	287.
<i>Stämpelpappers-uppbörden</i>	130.		
<i>Sundhets-kollegium</i>	190.	329.	287.
<i>Svarisjö slott</i>	7.		
<i>Sveriges gamla lagar, anslag till ersättning för biträde och kostnader vid utgifvandet af</i>	238.		

T.

<i>Tabellkommissionen, statistiska</i>	75.		
<i>Tanger, anslag till underhåll af svenska kronans hus i</i>	17.		
<i>Teatrarne, Kongl.</i>	163.	326.	
<i>Tekniska skolorna</i>	115.		
<i>Teknologiska institutet</i>	113.		
<i>Telegrafverket, elektriska</i>	157.		
" optiska	160.		
<i>Tierp, skogsskolan i</i>	156.		
<i>Tillgångar och skulder, allmänna verks</i>	240.		

	Revisions- berättelsen,	Utlåtandet,	Reservationer.
<i>Topografiska korpens arbeten</i>	Sid. 46.		
<i>Trosspassevolansfonden</i>	” 32.		272.
<i>Trädgårdsföreningens elevskola</i>	” 106.		
<i>Tullverket</i>	” 148.	316.	

U.

<i>Utriksdals Kongl. lustslott</i>	” 9.		
<i>Ultuna landbruksinstitut</i>	” 100.		
<i>Underofficerare, bleserade; fonden för</i>	” 136.		
<i>Undsättningsfonden</i>	” 131.		
<i>Universitet: Upsala</i>	” 181.		
” <i>Lunds</i>	” 184.		
<i>Utrikes-departementet</i>	” 16.		

V.

<i>Vadstena krigsmanshuskassa</i>	” 36.		
<i>Veterinär-inrättningen i Skara</i>	” 194.		
<i>Veterinär-institutet</i>	” 193.		
<i>Volontär-vakansmedels-fonden</i>	” 35.		275.
<i>Väg- och vattenbyggnader. Styrelsen för</i>	” 83.	308.	
<i>Värfvade armén</i>	” 41.		

Ö.

<i>Öfver-intendents-embetet</i>	” 145.	316.	
<i>Öfverståthållare-embetets räkenskaper</i>	” 79.	302.	
<i>Örebro, tekniska elementarskolan i</i>	” 115.		

Rättelse.

Å sid. 176, nedersta raden,

står:

Transport 11,692. 11,492. 187,290: 25. 2,703,079: 43. 220,118: 15. 3,110,487: 83.

läs:

Transport 11,615. 11,410. 187,192: 46. 2,703,079: 43. 220,118: 15. 3,110,390: 4.
